

STRIDEN

"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige." Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 17.

JESU KRISTI MENNESKELIGE OG GUDDOMMELIGE SIDE DEL 2

1Tim 3:16 Og det må alle bekjenne, stor er den gudsfryktens hemmelighet: Gud åpenbart i kjød, rettferdiggjort i ånd, sett av engler, forkynt blant folkeslag, trodd i verden, opptatt i herlighet.

Striden

“Striden,” er en oversettelse av det Amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Bladet utgis av menigheten, “Faith Assembly Church”, 1715 Old State Lane, Ellettsville, Indiana, USA. Bladet inneholder taler av menighetens pastor og grunnlegger, Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fås ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender” kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagde tanker og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettilister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

*Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.*

*Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.*

*Møtelokalets adresse er.:
Verdal*

Feskarveien 1.

JESU KRISTI MENNESKELIGE OG GUDDOMMELIGE SIDE

DEL 2.

Den menneskelig og den Guddommelige side ved den Herre Jesus Kristus, er et emne med så stor bredde, at det kunne lett ha fylt et halvt dusin hefter på størrelse med ”Striden.” Og enda hadde vi nok ikke dekket fult ut det som kunne ha vært sagt om dette emnet. Men vi har til hensikt å si så meget, at det kan bli til hjelp for alle dem som elsker sannheten, som har en lengsel etter å få sin åpenbaring i tråd med skriften. Så alt for mange av dem som har brutt sine bånd med de organiserte kirkesystemer, bærer ganske enkelt med seg mesteparten av systemenes tradisjoner, når de fortsetter videre. Det er som noen sa det, vi har kommet ut av Babylon, men vi trenger fortsatt å få Babylon ut av oss. Babylon i dette henseende forteller om forvirrelse, og den eneste måten å få utradert forvirrelse på, er å lære sannheten å kjenne. Det er grunnen til at vi føler oss ledet til å publisere denne artikkel. Kanskje vil det kunne rydde bort noen av Babylons forvirrelse og tradisjoner, som så mange av Guds folk har hengt seg opp i så lenge.

SANNHET ELLER TRADISJONER.

Mange av dere som er kommet til forståelse av, at det ikke finnes noen treenighet i Guddommen, har fremdeles en tendens til å helle over til en annen ekstrem tanke, nemlig ”THE ONENESS” enhetstanken (det at Gud ikke fantes utenom Jesus Kristus), som på mange måter er like så meget til hinder for den åndelige vokst, som den andre tanken er det. Hverken treenighet eller the oneness, gir noe rom for Guddommelige åpenbaring, som kan utradere de denominelle kirkemurer. De har allerede skrevet ned sine trosartikler, og det er alt de noen gang kommer til å tro på. Det er grunnen til at vi sier, at Gud ikke kommer til å sende noen vekkelse over disse stedene. I stedet tar han ut sine forutkjente barn, ut av disse systemene, slik at han kan åpenbare seg for dem, adskilt fra de gamle tradisjonene. Egentlig kan du finne røttene til all åndelig forvrenging av Guds ord i dag, tilbake i den katolske kirke. De sa at tradisjonene er Guds ord. Men Jesus rettet sin finger mot Fariseerne, og de skriftlærde, og sa, Dere lærer bort menneskebud, og vi vet at det de lærte bort, var sine tradisjoner. De kalte det selvfølgelig Mose lov. Det som det egentlig var,

om du ser nærmere på det, hadde lite eller intet å gjøre med Moses` befalinger, men heller mere hva de hadde lagt til av tradisjoner. Dette gjorde det til menneskebud, i stedet for Guds ord. Menneskenes fortolkning av Bibelen, har produsert hundrevis av forskjellige religiøse organisasjoner, eller kirkesystemer rundt om i verden i dag.

Men har du noen gang tenkt på, at dersom mennesket mottok en Guddommelig åpenbaring av skriften, så kunne det ikke ha blitt mere enn én vei gjennom det. Sann åpenbaring av skriften, ville ha gjort at alle hadde sett i samme retning. Hvor mange av dere forstår hva jeg vil med dette? Jo ganske enkelt, bare å ha den samme ånd som den første menighet hadde, er ikke nok, vi må også ha den samme lære, de samme prinsipper, de samme motivene, og den samme overgivelse til denne ånden, til ledelse i alle livets tilskikkelse. Det er dette som holder Kristi legeme sammen. På denne måten blir vi fullkommengjort. Du vil aldri kunne få noen av den Herre Jesu karakterer, så lenge som du legger dine egne planer, eller går dine egne veier. Derfor, dersom du da er overbevist ved skriften, at du er kalt til å være en Kristi brud, så la den samme skriften lære deg hvordan å bli ledet av ånden, akkurat som det han var. Røsten fra himmelen som sa, ”Dette er min sønn den elskede, i hvem jeg har velbehag,” kom ikke bare fordi Jesus ble døpt, men fordi Jesus hele sitt liv, hadde vært ledet av Faderens Ånd. Han begynte ikke å la ånden lede seg, bare når han ble 30.år gammel. Han hadde alltid vært lydige mot Faderens vilje. Noen av dere vil nok si, hvordan vet du det? Vel, les dette budskapet, for det er dette vi skal ta for oss her. Vi skal se på den menneskelige så vel som den Guddommelige side ved Jesus Kristus.

SKRIFTENS HARMONI.

Vi avsluttet første del av denne artikkel med Paulus` ord fra kolossenserne at, ”I Ham (det er Jesus Kristus) bor hele guddommens fylde legemlig.” Naturlig sett vil nok det menneskelige sinn ha en tendens til å se på Gud, som en som bare dumper alt det som er i Ham, inn i dette lille karet, og dermed vil himlene være tømt. Men det er ikke tilfelle. Det betyr bare at Han fikk inkarnert alt det han trengte til å oppfylle sin tjeneste her på jord som profet. Han hadde ikke rollen som prest eller Konge, på den tid. selv om det ble profetert at disse egenskapene skulle inkluderes. Jeg tror du forstår det, men la meg si det igjen, han har nå utført sin rolle som yppersteprest i nesten 2000 år gjennom denne nådetiden. Og det lir nå mot

den tid at han skal komme tilbake som kongenes konge. Men det var ingen mulighet for ham å kunne fullføre alle de profetier som var sagt om Ham, på samme tid. Når vi studerer skriften, trenger vi egentlig en forståelse av de forskjellige forfattere som nedskrev hendelsene, og særlig i det Nye Testamentet. For Gud skrev ikke de forskjellige brevene på en vegg, slik at alle kunne kopiere dem. Han gikk inn i deres sinn, og de brukte sine egne ord, for å beskrive det som de så i Ånden. Det er grunnen til at vi finner ordvalg i noen av brevene, som vi ikke finner i andre. Det er på grunn av forskjellen å den enkelte skribents bakgrunn. Men det er noe vi kan stole på; de hadde alle den samme lære. Du vil ikke kunne finne noe av det som Peter lærte, som ikke også Paulus lærte på samme måte. det samme gjelder de andre. Men du vil kunne se at de alle hadde si egen måte å forklare det hele på. Men det var den samme tro.

De Gammeltestamentlige profeter talte et så sier Herren, ved påtrykk fra den ånd som var over dem, og det er en stor forskjell til det vi finner i de Nytestamentlige brevene. Men vi må også forstå at Gud fikk dem ikke til å tale ord som var fremmed for deres dialekt eller språkbruk. Det ville ha skapt forvirring, og det har aldri vært Guds hensikt å skape forvirring. Det er bare kjødelig sinnede personer som skaper slikt, når de skal forsøke å tyde Gud. De kan feste blikket på enkelte ting, men overse mange av de detaljer som egentlig setter bildet sammen. Det er som vi sa i del 1. av vårt budskap, Katolikkene lærer at Jesus, som barn, under sin oppvekst, for rundt og skapte fugler osv.: Men dersom de kunne se litt nærmere på skriften, så ville de kunne se, at det første mirakel Jesus gjorde, var da han gjorde vann til vin, under bryllupet i Kana i Galilea. Jeg vet at det er mange mennesker som ikke ønsker å høre på noe slikt, men det er nå i alle fall sannheten. Det er som jeg allerede har sagt, dersom vi har en ekte åpenbaring av skriften, så behøver vi ikke være redd for å forkynne sannheten, for Gud selv skal stadfeste det i rette tid.

FØDT PÅ NY.

La oss nå gå til Joh. Kap.3, hvor vi skal ta for oss døperen Johannes` vitnesbyrd om Jesus Kristus, som han nettopp hadde døpt. I første halvdel av kapittelet leser vi om hvordan Nikodemus, en av Israels eldste, kom til ham om natten. Han ville ikke bli sett av visse personer, om hvilket oppdrag han var ute på. Men i sin samtale med ham, finner vi at Jesus bruker et uttrykk, som i dag er blitt meget vanlig. "Født på ny". Mange

mennesker tror at de er født på ny, bare ved å håndhilde på en predikant, og bli et medlem av deres organisasjon, men det er langt unna det Jesus mente når han sa til Nikodemus, ”Uten av man blir født på ny, kan man ikke se Guds rike.” Det må en Guds Sønn, eller datter til, for å kunne se Guds rike, for det er et åndelig rike, og bare å melde seg inn i en eller annen organisasjon, vil ikke kunne kvalifisere deg. Som vi har sagt mange ganger, det å bli født på ny, er å bli døpt inn i Kristi legeme, ved dåpen i den Hellige Ånd. Dette er den akt som besegler en person, og gir ham evig sikkerhet, men det er det mange som forsøker å bekjempe meget hardt imot i dag. Det er grunnen til at Jesus fortsatte med å si til Nikodemus, ”Uten at man blir født av vann og Ånd, kan man ikke komme inn i Guds rike.” Det er disse kriterier som plasserer oss inn i det store evige riket. Alle mennesker liker å sitere Joh.3:16, ”For så har Gud elsket verden, at Han gav sin Sønn, den Enbårne, for at hver den som tror på Ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv.” Men for meg ser det ut til, at bare meget få mennesker egentlig har noen skriftsmessig åpenbaring over dybdene i disse ord. Bare det å kjenne Bibelhistorien om Jesus, vil aldri kunne ganne deg, når det gjelder å motta løftet om evig liv. Du er nødt til å gå den samme veien som disse 3000. jødene måtte gå, i Ap.gj.2:38, med å tro det og adlyde det av hjertet. Vers 19 gir oss den egentlige nøkkel til den Bibelske frelse, for følger vi ikke dette lyset, så vil vi forbli i våre synder, fordømt og uren.

Merk dere her ,”og dette er dommen, at lyset er kommet til verden, og menneskene elsket mørket fremfor lyset; for deres gjerninger var onde.” (Dette lyset var i Jesus.) Våre gjerninger var onde, på grunn av vår nedarvede natur til å synde. Men alle som tok imot det sanne lys, og fulgte det, fikk sin natur forvandlet, slik at deres gjerninger ikke lengre er onde, men rettferdige. Dersom du skulle gå til den Greske grunnteksten, og sjekke bruken av dette ordet, OND, så vil du finne at det henviser bare til dem som er uten noe håp til tro. Det er mennesker som hater Gud. Det er hva Jesus sa i vers 20-21. Men la oss se på vers 22, for her forandrer ordlyden seg, og se hva døperen Johannes hadde å si om Ham, som han var utsendt for å vitne om, og introdusere for nasjonen Israel.

ÅNDEN UTEN MÅL.

Jesus er ikke lenger i Jerusalem, hvor han hadde sin samtale med Nikodemus, for vers 22. sier, ”Deretter kom Jesus og hans disipler til Judea, og han ble der sammen med dem og døyte. Men også Johannes (døperen) døyte, i Ænon, nær ved Salim, fordi det var meget vann der, og folk kom dit og lot seg døyte; (alle disse menneskene ønsket å døyte seg på et sted der det var meget vann, for Katolikkene hadde enda ikke kommet inn i bildet med sin bestenkelse.) for Johannes var enda ikke kastet i fengsel. Det blev nu en trette mellom Johannes` disipler og en jøde om renselsen,” Det var altså enda noen mennesker som ikke hadde fått noen åpenbaring om hva som hadde skjedd, og de hang fremdeles rundt Johannes. Det vil si det samme som å forsøke å være en god Baptist, etter at man har fått åpenbaring om Guddommen, og dåpen i Den Hellige Ånd. Da Johannes introduserte Jesus, forlot de åndelige jødene ham, for å følge Jesus. Det er slik det skulle være, for Gud forventer at vi skal følge hele den sannheten som åpenbares for oss. Dersom vi forsøker å holde tilbake, så vil vi alltid ende opp i slike diskusjoner, akkurat som det Johannes disipler gjorde. ”Og de kom til Johannes og sa til ham: Rabbi! han som var hos deg på hin side Jordan, han som du gav vitnesbyrd, se han døyter, og alle kommer til Ham!” (De refererte til Jesus, og dem som fulgte Ham.) Den måten de sa det på, fikk det til å se ut som de følte medlidenhet med Johannes, for det var en større gruppe som fulgte Jesus enn Johannes. Fra et menneskelig synspunkt kan man nok forstå hva de følte, og de ville i alle fall gi Johannes litt kreditt for det som han hadde gjort. Men Johannes følte det ikke slik.

Merk deg vers 27, ”Johannes svarte og sa: et menneske kan ikke få noe uten det er gitt ham fra himmelen. I er selv mine vitner at jeg sa: Jeg er ikke Messias, men, Jeg er utsendt foran ham.” Johannes visste at det var Guds vilje, at de som hadde fulgt ham, nå skulle følge Jesus, den salvede, som han hadde introdusert. Så dette forstyrret ikke Johannes det minste, i alle fall ikke enda. Han fortsatte, ”Den som har bruden, han er brudgom; men brudgommens venn, som står og hører på Ham, gleder seg storlig over brudgommens røst. Denne min glede er nå blitt fullkommen. Han kal vokse og jeg skal avta.” Med andre ord, brudgommens venn er lykkelig over brudgommens glede over å ha funnet seg en hustru. Johannes` språkbruk passer nøyaktig til hendelsen, og han er lykkelig over å vite at han er på rett spor, og at han har gjort de rette ting. Han vet at han skal ut

av bildet, og at den som han hadde introdusert, skulle ha folkets oppmerksomhet. Han fortsetter videre, ”Han som kommer ovenfra er over alle.” Brødre og søstre, dette er det verset som vi har arbeidet oss frem mot. Alt det andre var bare bakgrunnsarbeidet, slik at du kunne forstå hvorfor Johannes brukte slike ord. Men dette sitatet er det som faller på plass i vårt emne om Jesu Guddommelige og menneskelige side.

På grunn av alle de forskjellige uttalelser lik denne, gjort av både Jesus og andre, så har mange mennesker fått den ideen at Jesus, den kjødelige siden av Guds Sønn, hadde hatt en eksistens sammen med Faderen, før fødselen i Betlehem. Og at han da forlot himmelen, for å komme ned å lide og dø for denne fortapte menneskehet. Jeg håper vi er i stand til å overbevise dere, ut fra skriften, at noe slikt er ikke tilfelle. Det er bare menneskelagde tanker, og ikke noen åpenbaring fra skriften. Så la meg si det igjen, at den menneskelige side av denne mannen, som gikk ut i vannet til Johannes, og ble døpt av ham, kom ikke ned fra himmelen. Det har heller ikke noe annet kjød gjort. Dette kjødet ble laget av de samme materialer av jorden, som ditt og mitt legeme er laget av. Er det forstått? Det var livet i dette legemet som kom ned ovenfra. Vi tar altså for oss to forskjellige substanser her, den kjødelige, og den åndelige. Så det er Ånden, som er dette legemets liv, som kom ned fra himmelen, og Johannes visste det, så hør på ham nå. ”den som er av jorden, er av jorden og taler av jorden. Han som kommer fra Himmelen, er over alle; det han har sett og hørt, det vitner han, og ingen tar imot hans vitnesbyrd; den som har tatt imot hans vitnesbyrd, han har stadfestet at Gud er sanndru. For han som Gud har utsendt, taler Guds ord; for Gud gir Ham ikke ånden etter mål.” Faderen i Ham, åpnet opp en ubegrenset strøm av åpenbaring og autoritet, og han er nå en vandrende røst som den alle steds nærværende ånd taler til menneskeheten gjennom.

Når Johannes sa, at Han (Jesus) vitnet om alt Han hadde sett og hørt, så betyr det enkelt, at hva enn Faderens ånd, i Ham hadde til hensikt å utføre for menneskene, det talte Han (Jesus), for han var ett med Faderen. Det Han da talte, var det ubesmittede Guds ord, og det ville ikke trenges justering eller rettelser av det han hadde talt. La meg lese vers 34. igjen, ”For han som Gud har utsendt, taler Guds ord; for Gud gir ikke ånden til ham, etter mål.” Når vi leser det nye Testamentet, forstår vi, at det som vi mottar som et innsegl, som besegler oss inn i Guds familie til forløsningens dag, er et mål av den samme ånd som det Jesus Kristus

hadde, men han hadde det uten mål. Den Hellige Ånd, som vi mottar, er den samme ånd, som var i Ham, men bare ikke i samme målestokk. Dette er en forsmak, på vår lovede arverett. Men det er mere enn nok til å hjelpe oss gjennom enhver prøvelse som Djevelen forsøker å ødelegge oss med. ” Som Faderen har sendt meg, sender jeg nå eder. ” Hvordan sendte Faderen Ham? Ved å ta sin bolig i Ham. Det er på samme måte at Jesus sender oss ut til denne fortapte og syndige verden med et budskap om forløsning, ved å ta sin bolig i oss. Når Han sender oss, så er det Han som tar hånd om det som skal sies, og vi vil ikke trenge å brette armene på noen for å få dem frem til alteret for å be. Hva mennesket trenger å erkjenne, er at våre kjødelige hensikter er forgjeves, for de vil ikke ha noen åndelige fordeler. Gud trenger ikke vår hjelp til dette, slik som noen mennesker fremholder. Vi skulle kunne forstå at Gud, som kan skape ved sitt eget ord, ikke behøver å være avhengig av det han skapte, på den måte at Han ville være hjelpeløs dersom vi tok feil ved å gjøre visse ting. Han lar sitt gjeløste folk få ta del i sin store gjeløsningsplan. Men det er et privilegium for oss, og det er etter hans eget valg. Og dersom vi ikke gjør det som vi egentlig skulle ha muligheten til å gjøre, så vil ikke det ødelegge Guds plan eller hensikt.

Han vil bare bruke noen andre. Disse desperasjons tanker eller følelser er presset frem av disse som forsøker å tjene Gud, uten å ha noen åpenbaring over Hans ord. Vi vet at den apostoliske åpenbaring ikke ble funnet opp på noe teknologisk seminar, og da skulle vi også kunne vite at Gud ikke arbeider gjennom, eller ut fra de religiøse skolene, når han skal rette opp det rotet som hedningene har skapt, ved å forsøke å lære bort Hans ord. Det hele vil bli rettet opp ved den Hellige Ånd, som gjennom å inspirere menn, som ikke forsøker å løpe av sted foran Gud, eller lage et navn for seg selv, tjener Gud til hans velbehag. Ja, selv om vi bare har fått Ånden etter mål, så vil dette målet være alt vi trenger for at Gud kan gi oss en åpenbaring og få virket gjennom våre liv, til gang for hungrige sjeler.

FULLKOMMEN KJÆRLIGHET I AKSJON

La oss fortsette lesingen i Joh. 3 : 35, hvor Johannes vitner at Jesus, Guds enbårne sønn ikke har mottatt Ånden etter mål. Der sier han, ” Faderen elsker Sønnen, og alt har Han gitt i Hans hånd. ” Det betyr at alt som skulle til for å forsøke den tapte menneskehet, ble gitt Ham. Vers 35, ” Den som tror på Sønnen, har evig liv; men den som ikke tror på Sønnen,

skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham. ” Johannes visste at alt det de hadde gjort under loven, var i ferd med å avsluttes. Alle ofringer og religiøse handlinger hadde pekt frem mot denne, som Gud hadde sendt ham ut for å introdusere. Derfor måtte alle de som senere skulle komme til Gud, komme til Ham gjennom Sønnen. Og de som forkastet Ham, ville ikke kunne få del i det evige liv. Det ble gitt til dem som trodde. Det er grunnen til Paulus` ord i Kol. 3 : 17, ” Hva dere enn gjør, i ord eller gjerning, gjør det alt i den Herre Jesu navn, i det dere takker Gud Fader ved Ham. ” Fra når av, er det bare dette navnet Han vil gjenkjenne oss ved. Hvorfor? Jo, fordi dette Jesu navn er det sammenbundne navnet som Gud vil identifisere seg med, for menneskene. ” Du skal kalle Hans navn Jesus, for Han skal frelse sitt folk fra deres synder. ”

I Ap. gj. 4 : 10 – 12, finner vi Peter, hvor han taler under åndens salvelse, til de eldste i Israel, hvor han sier, ” Det være det vitterlig for dere alle og for hele Israels folk at ved Jesu Kristi, Nasareerens navn, han som I korsfestet, Han som Gud oppvakte fra de døde, ved Ham står denne helbredet for eders øyne. (Det var den lamme mannen som lå for den fagre tempeldør og tigget) Han er den sten som blev forkastet av eder, I bygningsmenn, men som er blitt hjørnestein. (han taler om Jesus) Og det er ikke frelse i noen annen; for det er heller ikke noe annet navn gitt blant mennesker, ved hvilket vi skal bli frelst. ” Er ikke det nøyaktig det samme som Johannes hadde sagt den gangen han sto der for de religiøse lederne? De skriftlærde kunne bare se Jesus som tømmermannen, Josefs` sønn, men for de som trodde på ham, var han Guds sønn. Og de var garantert evig liv. Jeg har hørt mennesker, og det har nok dere også, med den samme ånd som det fariseerne hadde, si, jeg kan ikke forstå at noen kan tro at Jesus ikke var Gud, når Bibelen uttrykkelig sier at han var Guds sønn. Ser du? De er fullstendig uten åpenbaring. De tror at Jesus var den andre personen i Guddommen. De klarer ikke å få tak på den sanne åpenbaring i skriften, som tjener som en nøkkel til åpenbaringen om Guddommen. Ta bare Joh. 14 : 26, hvor Jesus sier, ” Men talsmannen, den Hellige Ånd, som Faderen skal sende i mitt navn, han skal lære eder alle ting, og minne eder om alle ting som jeg har sagt eder. ” Les dette sammen med Joh. 17 : 6, hvor Jesus ba til sin Fader, og merk deg hvilket gjenløsningsnavn Faderen her har, ” Jeg har åpenbart ditt navn for de mennesker som du gav meg av verden, ” På et sted finner de da Jesus, hvor han sier, **DET ER MITT NAVN**, og så, på et annet sted sier Han at det er Faderens navn. Derfor spør jeg deg, hvilket navn er det? Er Han forvirret? Skulle vi være forvirret? Absolutt

ikke. Vi skulle bare erkjenne den forenede kvalitet, og rekkevidde i dette navnet. Det kjød, mennesket som vandret der, var et talerør som den alle steds nærværende Gud, skaperen av alle ting, bodde i. Fariseerne og de skriftlærde kunne ikke se Ham som den salvede Messias, den inkarnerte Guds sønn, den fullkommen mann som all synd og dom ble lagt på. Han bar dette for hele den menneskelige rase. Men priset være Gud, det var noen som trodde. HALLELUJA!

Han bar dette gamle korset opp på Golgatas høyde, og døde, som et vanlig menneske gjør, men på den tredje dag, sto Han opp fra de døde i makt og herlighet fra den evige Gud. Sa ikke Jesus, ” ingen mennesker tar mitt liv, jeg legger det ned ? ” Når tiden kom at den lydige Guds sønn skulle dø, som et lam, da, venner, kunne Han ikke hengi seg til sin Guddoms kraft. Han la dem da til side, og ble lydig til døden. Han var villig, men ikke uten menneskelige følelser. Det er sant, Han kunne ha kallet på legioner av engler, som ville ha reddet Ha, men da ville Han ha avslått å være den fullkommene og lydige sønn, som hadde en misjon å utføre. Og vi ville fortsatt være fortapt i våre synder, uten håp for frelse. Når du neste gang leser Joh. 3 : 16, så se ikke på verset fra den synsvinkel, at Faderen, som en person, sendte sin sønn for å gi sitt liv for menneskenes synder, bare fordi at Faderen elsket oss. Du skulle også kunne se Guds sønns` kjærlighet, som villig tok vår synd og urettferdighet på seg, for at vi kunne bli satt i frihet, og få komme inn i det evige livs gleder.

1. Kor. 15 : 56, sier, ” Død, hvor er din brodd? Død, hvor er din seier? ” Jesus hadde ingen synder selv, men når Han døde på korset, hadde Han vekten av hele denne verdens synder på seg. Du kan tro meg, det var en handling i kjærlighet fra Hans side, en kjærlighet til Faderen, og til dem som Faderen hadde gitt Ham, av denne verden.

TO SINN, MEN BARE ÉN ÅND

La oss gå til Joh. 5 : 17, hvor vi finner at Jesus selv taler. Han hadde helbredet en mann på sabbatsdagen, og i vers 16, leser vi: ” Og derfor forfulgte jødene Jesus, fordi han gjorde dette på en Sabbat. ” Det så ut for dem at Han bare var uten for å skape problemer. Det så ut som at alt det Han gjorde, var det motsatte av det de hadde ventet seg av deres Messias. De ventet på Messias, men de ventet ikke at Han skulle handle slik som

denne mannen gjorde. Jesus visste meget godt at Han var oppfyllelsen av alt det Sabbaten og deres ofringer pekte frem til, men for dem var det en fornærmelse. De trodde at denne verden ville ha det bedre, uten denne problemskaperen. Derfor forsøkte de å drepe Ham. Den samme ånd råder blant de organiserte kirkesystem i dag. La bare en mann reise seg å forkynne noe som er annerledes enn deres menneskelagde troslære, så vil de synge ut med en gang ” FÅ HAM UT ! Vi trenger ikke den slags forkynnelse her. ” De vil si at det hele er fra Djevelen, fordi det er imot deres tradisjoner, selv om han skulle være den mest åndsfulle mann som har levd på denne siden av den mørke mellomalderen.

Brødre og søstre, derfor hører dere meg ofte si, vær ikke for snar til å si at noe er fra Djevelen, bar fordi du ikke har hørt det før. Vi lever så nære den tid, da Jesu Kristi brud skal få høre en hel del ting, som hun ikke har hørt før. Men din hvile ligger ikke i, at du skal kalkulere med å få høre noe nytt. Intet menneske, som er salvet av Gud til å forkynne på Hans vegne, vil noen gang forkynne motstridende til hva Gud har inspirert andre menn til å tale, og Han kommer aldri til å gå imot sitt eget skrevne ord. Men jeg må også si, at du kommer til å trenge den Hellige Ånd i ditt eget liv, for å kunne kjenne hva som er ” Så sier Herren. ” De skriftlærde, og Fariseerne kunne ikke skjønne hvem Jesus var, men det var fordi de hadde en gal ånd. Derfor søkte de også å slå Ham i hjel, og få Ham ut av veien. Men merk dere vers 17, hva Jesus svarte dem: ” Min Fader arbeider inntil nu; også jeg arbeider. ” Hva kunne Han mene med en slik uttalelse? Min Fader viser meg det som jeg skal gjøre, og jeg utfører det. Det er den beste måten å forklare det på. For Faderen var i Ham, og viste Ham de ting Han skulle gjøre. Han gikk aldri rundt å lette etter noe å gjøre. Alt det Han gjorde var formet av Faderen, for å fylle en spesiell hensikt. Derfor kunne Han si, ” Mine gjerninger er ikke mine, men Hans, som har sendt meg, ” men så kunne Han også snu det hele å si at ” JEG GJØR. ”

Gjennom evangeliene vil vi finne at Jesus taler på en slik måte, at det naturlige sinn ikke er i stand til å motta det. På et sted vil Han tale om Guds sønn, og på et annet sted vil Han vende det hele, og det ser ut som om det er Han som er Faderen. Ta dette eksemplet: Jeg vil bede Faderen, og Han skal gjøre slik og slik. Men så kan Han si, Be om hva du vil, og jeg skal gi deg det. Ser du forskjellen her? Det ene er tatt fra den menneskelige side, og den andre fra den evige Ånd, Faderen som bor i Ham. Men begge sitatene kommer fra en og samme munn. Det er bare ett

sett vokabularer som brukes. Vel, la oss se på vers 18, ” Derfor stod da jødene Ham enn mer etter livet, fordi Han ikke bare brøt Sabbaten, men også kalt Gud sin Fader og gjorde seg selv Gud lik. ” For disse jødene hørtes det hele ut som blasfemi. Men blir vi ikke trøstet av apostelen Paulus til å tenke i de samme baner. Merk dere Fil. 2 : 5 – 8, ” La dette sinn være i eder, som og var i Kristus Jesus, Han som , da Han var i Guds skikkelse, ikke aktet det for et rov å være Gud lik, ” Hvilken skikkelse var det han refererte til? Den åndelige skikkelse naturligvis. Han var en sann, syndfri, Guds sønn, og hadde den samme substans som Faderen. Du må se lengre enn til kjødets side, for å kunne se dette. For Faderen hadde ikke noe naturlig kjød som Han kunne ligne sin sønn med Derfor sier Paulus at Han ikke aktet det for et rov å være i Guds skikkelse, eller bli Ham lik. Men så sier Han videre, at han fornedret seg selv, og tok en tjeners skikkelse på seg, og ble mennesket lik. Det viser at Han ikke kom for å være konge den gangen, for ellers ville Han ikke ha tatt rollen som den ydmyke tjener. Da ville Han isteden ridd på den hvite hest, som en konge ville gjort det. Men han valgte å bli en tjener for den fortapte menneskehet. Han brukte altså ikke sine Guddommelige egenskaper for seg selv, det skjedde alltid for å tjene Faderen, til den fortapte menneskeheten. Og da Han ble funnet som et menneske, ydmyket Han seg, og ble lydige, like til døden, ja enda til korsets død.

FRA FORGJENGELIGHET TIL UFORGJENGELIGHET

Til dem som måtte si: ” dersom Jesus hadde vært Guds sønn, da kunne han ikke ha dødd, ” Så la meg si dette. Når du taler om død, hva tenker du da på? Den død som Paulus taler om, er ganske enkelt det tidsrommet hvor ånden forlater legemet. I det øyeblikket er legemet dødt, for ånden er selve livet i kjødet. Den delen av Ham som var ånd, kunne ikke dø, og slik er det med deg og meg også. Når vi har mottatt den Hellige Ånd, så har vi noe inne i oss som aldri kan dø. Det er vår Ånd. Men jeg kan love deg det, at dersom tiden varer lenge nok, så vil den evige livsånde trekke seg fra våre gamle leirkar, for en tid, og legemet vil da være dødt. Det vil råtne, og vende tilbake til de elementer som det kom fra. Og der vil det være inntil tiden for oppstandelsen av de døde i Kristus trer i kraft. Det bringer oss til Rom. 8 : 11, hvor Paulus sier, ” Men dersom Hans Ånd som oppvakte Jesus fra de døde, bor i eder, da skal Han som oppvakte Kristus fra de døde, også levendegjøre eders dødelige legemer ved sin Ånd, som bor i eder. ” De som da ikke måtte ha Guds Ånd i seg, når de kommer til

dødens port, vil da måtte forbli i dødsriket til tusenårsriket er over. Da skal alle de døde, onde mennesker stå opp til dommen for den hvite trone, i Joh. Åp. 20 : 11. Der er det at terminologien, den andre død blir brukt. Men de rettferdige, som gjenforenes med sine legemer før tusenårsriket starter, vil aldri bli adskilt fra dem igjen. Våre oppstandelseslegemer vil bli ikledd udødelighet. Det betyr enkelt at de ikke kan dø mer. Livets Ånd vil aldri mer forlate dem.

FADERENS ØYE

La oss vende tilbake til Joh. 5 : 19, hvor Jesus sier: ” Sannelig, sannelig sier jeg eder, Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, men bare det Han ser Faderen gjør, for det Han gjør, det gjør Sønnen likeså; ” Det er en stadfestelse av det faktum, at før sin dåp i Jordan, gjorde Han ikke noen mirakler, for det var det at Faderen inkarnerte seg i Ham. Fra den tid og fremover, ville Faderen vise Ham visjoner, hva Han skulle gjøre. Det er grunnen til at Han kunne si, ” Det sønnen ser Faderen gjøre, det gjør han likeså. Det er grunnen til at Han så Natanael sitte under fikentreet, langt borte. Det naturlige øye hos Sønnen, var begrenset til en viss avstand, som hos oss. Men dere har alle lest hendelsen i Joh. 1. hvor etter at Jesus hadde kalt på Phillip, så gikk Phillip for å finne Natanael, og han sa til ham, ” Vi har funnet Ham, som Moses har skrevet om i loven, og likeså profetene, Ham har vi funnet: Jesus, Josefs` sønn, fra Nasaret ! Og Natanael sa til ham: kan det komme noe godt fra Nasaret? (Den lille byen hadde ikke særlig godt rykte på seg, på den tid.) Phillip sa til ham. Kom og se! ” Når de da kom til Jesus, sa Han : ” Se der er en ekte Israelitt, som det ikke er svik i. ” Det fikk Natanael til å reagere, og han sa, ” Hvor kjenner du meg fra? Jesus svarte og sa til ham: Før Phillip kalte på deg, mens du var under fikentreet, så jeg deg. ” Hvordan kunne Han se ham? Det var ikke med det naturlige øye, ellers ville ikke Natanael svart som han gjorde. Det var ved en visjon i Ånden, ved Faderen som bodde i Ham. Og Natanael visste straks at han sto foran en mann som var annerledes. Han registrerte straks hva som ble avdekket for ham, og svarte Jesus: ” Rabbi! Du er Guds sønn, du er Israels konge! ” Natanael fikk med en gang en åpenbaring. Ikke bare så han Jesus som Guds sønn, men også at Han var den kongen som alle ventet på, selv om hans rolle som konge enda skulle vente i nesten 2000. år. ” Jesus svarte og sa til ham: Fordi jeg sa deg at jeg så deg under fikentreet, derfor tror du? Du skal få se det som er større enn dette. Og Han sa til Ham: Sannelig, sannelig sier jeg eder; I skal se himmelen

åpnet og Guds engler stige opp og stige ned over Menneskesønnen. ” Hva mente Han med det? Hva større ting var det Han siktet til? Den samme Ånden som hadde tatt bolig i den enbårne sønn, skulle en dag ta bolig i noen andre sønner, forløste sønner, og Han ville stadfeste de samme ting gjennom mange sønner, det som til denne tid bare var manifestert gjennom en. Videre tror jeg, at det Han talte om, at Guds engler skulle stige opp og stige ned, gir et bevisende faktum at denne engleverdenen arbeider i ånden med å utføre den Guddommelige plan blant menneskeheten. Men ut over alt det vi kunne utdype om et slikt sitat, gitt av mesteren til Natanael, så skulle de i alle fall få se det som større var litt senere. Det ble stadfestet gjennom Jesus ikke lenge etter. Var det ikke en større ting, når han tok en liten gutts` matpakke, mangfoldig gjorde den ved at han ba, og mettet tusener av mennesker med den? Disse mennesker hadde fulgt ham i dagevis uten mat. Var det ikke større ting, når han opphevet gravitasjonsvekten, og vandret på sjøen? Jeg tror det.

AUTORITET SETTER MAKTER I SVING

I Joh. 5 : 20, sier Jesus, ” For Faderen elsker sønnen, og viser ham alt det Han selv gjør; og Han skal vise Ham større gjerninger enn disse, for at I skal undre eder. For likesom Faderen oppvekker de døde og gjør levende, således gjør også Sønnen levende hvem Han vil.” Han taler her om den åndelige inspirasjonen i denne spesielle sak, for Han var ikledd autoritet til å utføre dette.” For Faderen dømmer heller ikke noen, men har gitt sønnen hele dommen. ” Brødre og søstre, når vi studerer de tre domsfaser som Gud har bestemt, så har vi først ” Kristi domstol, ” hvor de rettfærdige Hellige skal få sin lønn. Så har vi nasjonenes dom før tusenårsriket starter, (som i Matt. 25 : 31 – 46.) Så har vi til slutt dommen for den hvite trone, hvor alle de ugudelige fra Adams tid til enden skal få sin dom, og endelige ødeleggelse. Jesus har her kontroll over disse faser i dommen. ” For at alle skal ære Sønnen, likesom de ærer Faderen. Den som ikke ærer Sønnen, ærer heller ikke Faderen, som har sendt Ham. ” Du må forstå at han her talte til jøder, som allerede hadde for skikk å tilbede den store evige Ånd, (Faderen) og bare Ham, for dette var i følge Mose lov. Opp til denne tid hadde Gud sett til dem som fra sitt hjerte hadde holdt disse befalinger, men merk dere hva Jesus sier i det neste verset. For fra nå av skal disse ting få en forandring. ” Sannelig, sannelig sier jeg eder: Den som hører mitt ord og tror Ham som har sendt meg, Han har evig liv og kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet. ” Denne overgangen fra

åndelig død over til åndelig liv, var den oppvekkelse som han refererte til i vers 21. Legg så merke til vers 25. ” Sannelig, sannelig sier jeg eder: Den time kommer, og er nu, da de døde skal høre Guds Sønnns røst, og de som hører, skal leve. ” (de vil bli levende gjennom den åpenbaring de har over hva Gud gjør gjennom sin Enbårne Sønn.) ” For likesom Faderen har liv i seg selv, således har han også gitt sønnen å ha liv i seg selv, (for Faderen er selve kilden til alt liv.) og Han har gitt Ham makt til å holde dom, fordi han er en menneskesønn. ” Vi trenger å legge merke til dette ordet autoritet, for det er mange ganger at ordet makt er brukt, der det egentlig skulle vært brukt autoritet. Det skulle være god åndelig fornuft å kunne forstå, at dersom Guds egen sønn ikke kunne gjøre noe uten at Faderen gav ham autoritet til det, så vil heller ikke noen andre kunne ha overnaturlig kraft utenfor de samme grunner, enn det som er gitt ved Faderens autoritet.

Du vil kanskje da si, hva da med Djevelen? Ja, hva med ham? De demoner som tjener Satans hensikt er i grunnen også redskap i Guds hånd, og kan bare tjene hans hensikt. De kan heller ikke gjøre mer enn det Gud tillater dem å gjøre. Gud har gitt dem autoritet til å forføre de folk, som ikke har noen kjærlighet til sannheten. Gud har gitt dem lov til å prøve deres kjød, som velger å svinge av fra den bene vei. Du skulle kunne vite nå, at det finnes ingen kraft, uten den som kommer fra Gud. Han er skaperen av alt det som finnes. Satan har bare forvrengt Guds skapelse, men endog det måtte skje ved en tillatelse fra Faderen. For han visste at det ville skje lenge før han skapte den første engel, eller materie. Det er ingen ting som overrasker Gud. Han visste om alle de ugudelige valg som du kom til å gjøre gjennom hele ditt liv, og Han hadde allerede da til hensikt å tilgi deg, når du bare ville omvende deg fra dem.

SØK I SKRIFTEN

I vers 28, kommer Jesus til de fysiske dødes, oppstandelse. Hør hva Han sier. ” Undre eder ikke over dette ! For den time kommer da alle de som er i gravene, skal høre Hans røst, og de skal gå ut, de som har gjort godt, til livets oppstandelse, de som har gjort ondt, til dommens oppstandelse. ” (Alle de som går til livets oppstandelse, vil oppstå i en av den første oppstandelsens tre faser. De andre vil oppstå til dommen, etter at tusenårsriket er over, og de skal kastes i ildsjøen.) ” Jeg kan ikke gjøre noe av meg selv (her er det sønnen som taler,) som jeg hører, så dømmer

jeg, og min dom er rettferdig; for jeg søker ikke min vilje, men Hans vilje som har sendt meg. ” Akkurat som Jesus alltid gjorde, det å kjenne Faderens vilje, så skulle også vi ha den hensikt å gjøre Faderens vilje i alle ting. Det er grunnen til at Paulus sier i Rom. 14 : 23, hvor han tar for seg problemet om å ete kjøtt, ofret til avgudene. Det betyr at vi skulle eksaminere alle de ting vi gjorde, og å sette dem alle i skriftens lys. Vi skulle være helt sikre på at vi ikke gikk imot Guds vilje. Vår kjærlighet til Jesus blir prøvet ved, hvordan vi holder hans befalinger eller ei. Og Hans befalinger, er det samme som Faderens.

La oss gå til vers 36, hvor han igjen fastslår, at det han gjør, er det samme som Faderen har utsendt Ham for å gjøre. ” Men jeg har det vitnesbyrd som er større enn det Johannes har vitnet; for de gjerninger som Faderen har gitt meg å fullbyrde, selve disse gjerninger som jeg gjør, de vitner om meg at Faderen har utsendt meg. ” Vær oppmerksom på at ordet gjerninger her, viser til bake til det som vi akkurat har lest. Det peker mot alle de mirakler han kom til å gjøre gjennom sin 3 ½ årlige tjeneste, her på jord. Det var den periode som varte fra Hans dåp, hvor han gjorde vann til vin, og like til etter hans oppstandelse, hvor han allerede hadde tilberedt fisk og brød til disiplene, som hadde fisket hele natten. Alle disse undrene var utført etter Faderens vilje, som på denne måte gav det vitnesbyrd, at Han var selve Gud skaperen. Derfor kunne han gjøre med sin skapelse det han måtte ønske. Det naturlige mennesket, Jesus, ble ikke satt her på jord, for å gå på vannet, eller vende vann til vin, og heller ikke for å oppvekke døde, eller noen av de andre miraklene som ble gjort mens han tjente på jorden. De skulle bare bære vitnesbyrd om Faderen, som bodde i ham, og at Faderen i Ham kunne bære vitnesbyrd om Sønnen. For alle visste at det var bare Gud som kunne gjøre slike ting. Vers 37: ” Og Faderen, som har sendt meg, han har vitnet om meg; (og merk der her) verken har I noensinne hørt Hans røst eller sett hans skikkelse, ” (en alle steds nærværende ånd, har ikke noen skikkelse.) Johannes døperen sa en gang, når han sto og forkynte, ” Ingen har noensinne sett Gud; Den enbårne sønn, som er i Faderens skjød, han har forklart Ham. ” Det er skrevet i Bibelen, at Moses ble tillatt å se Ham bakfra, men vi vet alle at Moses ikke kunne se den egentlige formen på Gud, som er Ånd.

HVA FIKK MOSES SE?

Det han fikk se, var bare en annen manifestasjon av Hans nærvær, slik at han kunne bære frem et budskap til en jordisk skapning. Merk deg vers 38, hva Jesus sa til de jødiske religiøse lederne, som trodde de var de eneste som hadde det sanne Guds ord. ” Og Hans ord har I ikke blivende i eder, for den han har sendt, ham tror I ikke. ” Det neste verset har lenge blitt debattert av mange, men dets mening skulle være meget klar, for Jesus taler til menn, som med hovmod fremholder at de kjenner Mose lov. Man kan lett sammenbinde dem med mennesker i dag, som har så stort velbehag i å være i stand til å sitere skriften, kapittel for kapittel. De mister ikke en gang et ord, de kan det hele utenat. Men la oss se hva Jesus sier om dem. ” I ransaker skriftene, fordi I tenker at i dem har I evig liv, og det er de som vitner om meg; ” Tillat meg å sette min frase på dette verset. Gå tilbake å søk i skriftene, for dersom du forstod de skrifter som du stoler på, så ville du kunne gjenkjenne meg, for jeg er den mann, som de peker frem til. De typer og skygger som var i det Gamle Testamentet, pekte hele tiden til den tid, som de nå levde i. Men de klarte ikke å gjenkjenne det som de så frem til, når Han kom vandrende bort etter veien. Forstår du hvorfor? Jo, ganske enkelt fordi han ikke kom på den måten, som de ønsket at han skulle komme. Slik er det også med mennesker som søker den Hellige Ånd, år etter år. De har et bilde i sine tanker, om hvordan de skulle motta det, og de vil ikke kunne godta noe annet. Dersom de tror at de bare kan motta den Hellige Ånd ved å tale i tunger, mens de er under et alter, så kommer de til å løpe til alle de bønnekøer de bare kan make, og alltid vente denne opplevelsen. Men Gud er ikke pliktig til å etterfølge slike menneskelagde ordrer. Dersom du ønsker den Hellige Ånd, så adlyd Guds ord, av hele ditt hjerte. Omvend deg, og la deg døpe i den Herre Jesu Kristi navn, til syndenes forlatelse, så vil Gud gjøre resten. Han vil gi deg den Hellige Ånd, men manifestasjonen av ånden, vil bli etter Hans eget valg. Disse jødene ønsket at deres Messias skulle komme ridende på en hvit hest, og slå deres fiender med et sverd, og løse alle deres problemer. Men når han en dag kom ridende inn i Jerusalem, på et Esel, da skjønte alle teologene med en gang, at ham kunne det i alle fall ikke være. Derfor ventet de bare på den rette anledning til å få ham bort for alltid. Men deres hensikter slo feil for dem; Han ble nemlig ikke lenge i denne graven. Tre dager etter var han rett tilbake, sammen med sine disipler. Han ble oppreist av den samme kraft, og av den samme Ånd, som en gang hadde

gjort vei i Rødehavet, slik at Moses kunne lede Israels folk trykt til den andre siden, på tørr grunn.

HVA VIL DU GJØRE MED JESUS KRISTUS ?

Kirkesystemene har gjennom tidene avbildet Faderen, som en gammel mann med langt hvitt hår, og med langt hvitt skjegg, sittende på en trone oppe i himmelen et sted. De forestiller seg også Jesus, han sønn, sittende på en annen trone, ved siden av Faderen, på Hans høyre side. Er ikke det riktig? De fleste av dere er kommet ut av slike systemer. Det har også vi gjort, og dere vet sikkert hva jeg snakker om. Men Halleluja, nå vet vi at Faderen er en Ånd, og at han aldri har hatt noen fysisk skikkelse, selv om han til tider har manifestert seg i teophany form til enkelte tider. Det gjorde han i 1. Mos. 18, hvor han kom til Abraham, i et menneskets skikkelse. Men Jesus Kristus er det eneste menneske som han noen gang hadde inkarnert seg i, for å demonstrere sin makt, sin natur, og sin hensikt, og gjennom dette navn åpenbarte han sitt gjenløsernavn, sitt ord, og sine gjerninger.

Det er ikke å undres over hvorfor Paulus skrev som han gjorde til Timoteus, når han vitnet om hvordan Jesus hadde kommet til ham, personlig, etter at han var blitt slått, på veien til Damaskus, da han skulle forfølge de kristne. Hør nå, når vi leser 1. Tim. 6 : 13, ” Jeg byder deg for Gud, som gir alle ting liv, og for Kristus Jesus, som vitnet for Pontius Pilatus den gode bekjennelse, at du skal holde budet rent og ulastelig inntil vår Herre Jesu Kristi åpenbarelse, som den salige og alene Mektige skal vise oss i sin tid, (Jesus) han som er kongenes konge, og Herrenes Herre, Han som har udødelighet. Som bor i et lys som ingen kan komme til, (det lyset som ingen mennesker kan komme til, er selve den alle steds nærværende ånd, som er Faderen) Han som intet menneske har sett eller kan se; (du kan jo ikke se en ånd) Ham tilhører ære og evig makt; Amen.

Johannes sa om Ham, ” I Ham var liv (evig liv) og dette liv var menneskenes lys, og lyset skinner i mørket, men mørket tok ikke imot det. ” Alt det de religiøse jødene kunne se, var Josefs` sønn, som selv holdt seg for å være Guds sønn. Det gjorde dem så opprømt at det var ikke mulig for dem å se Faderens lys utgå fra Ham. I nesten 90 % av alle tilfeller, gjorde han stikk imot hva de trodde var rett. Og jeg må si det, at dersom Jesus kom vandrende inn i vår tid, som det han gjorde blant jødene den gang, så

ville nok nesten alt det han foretok seg, bli et motsetningsforhold til dagens moderne kirkereformer. For disse tradisjonene er vesentlig menneskelagde ideer og teorier. Jødene på den tid, var privilegert til å ha Guds sønn vandrende i sin midte. Han talte med dem, og vandret med dem. Men de var så oppslukt av sine tradisjoner at de kalte Ham, en Djevel. Han gav syn, til en blind mann, på Sabbaten, og Jødene sa: Denne mann kan umulig være fra Gud, for han holder jo ikke Sabbaten. Den blinde mann, som nå var helbredet, sa da til dem, ” Vi vet at Gud ikke hører syndere, men dersom et menneske tilber Gud, og gjør Hans vilje, da blir han hørt. Og siden denne verdens skapelse, har man ikke hørt at noen har åpnet øynene på noen som har vært født blind. Dersom denne mann ikke var fra Gud, kunne han intet gjøre. ” Vet dere hva de sa til ham? ” Du er helt igjennom født i synd, og nå skal du prøve å lære oss. Og de kastet ham ut. ” De ønsket ikke å høre på slikt snakk Vel, det var Jesu naturlige hender som salvet øynene på den blinde mannen med leire, men det ble utført ved autoritet fra den usynlige Guds Ånd, som bodde i Ham. På den andre side, når han knelte ned der i Getsemane hagen, i bønn, før Judas forrådde Ham, så var det ikke Faderen i ham som ropte ut: ” Om det er mulig, da la denne kalk gå meg forbi. Men skje ikke min vilje, men din. ” Dette var Jesu naturlige sinn og følelser, i reaksjon over det som snart skulle skje. Han hadde alle de fysiske sanser, nerver og følelser, som alle andre mennesker har. Derfor kunne han reagere på døden, på samme måte som en vanlig mann gjorde det.

SKRIFTEN OPPFYLLES

La oss så gå til Joh. 10 : 15, hvor Jesus taler om sitt forhold til Faderen. ” Likesom Faderen kjenner meg, og jeg kjenner Faderen; og jeg setter mitt liv til for fårene. ” Det Jesus sier er, at han skal komme til å gi sitt liv. Dette sitatet kommer fra sønnens naturlige sinn, for som vi tidligere har sagt, at den Fader som bodde i Ham, kunne ikke dø. Det betyr enkelt, at det Åndens liv som var i sønnen, ville forlate kjødet, og legemet ville da bli likeså dødt som noe annet legeme, som ånden forlater. Når vi tar for oss Jesus, som substans, så må du ikke tro at det var to ånder i Ham. For det som var Faderen i ham, var sammensmeltet med sønnen, så, som åndelig substans kan det bare være en Ånd. Men vi må huske også at det var to tanker involvert. Men selv om det var to tanker involvert, så var de i fullkommen samhörighet. De opererte begge som én. Jeg vet at det er vanskelig for oss å forstå dette med det naturlige sinn, for vi er alle født i

synd, og vi har alle våre egne tanker, som ønsker å gjøre vår egen vilje. Men jeg vil dere skal vite, at Gud kommer til å ha noen mennesker på jord, og jeg tror det vil bli i denne generasjon, som vil ikke seg Kristi sinn, og bli lydige mot all Guds vilje, slik som Jesus var det.

Bibelen forteller at Han skal presentere en herliggjort menighet, som skal være uten flekk og lyte. Brødre, la meg si dere noe, denne menigheten vil ikke være en av disse organiserte kirkesystemene av verden. Det vil bli en universell menighet av troende, som har kastet fra seg alle tradisjoner, og tillatt den Hellige Ånd å rense dem i vannbadet fra det ubesmittede Guds ord.

Jesus talte til jødene når han sa dette, ” Jeg legger mitt liv ned for fårene ” men når Han hadde sagt det, la Han også til: ” Jeg har også andre får, som ikke hører til denne sti; også dem skal jeg føre frem, og de skal høre min røst, og det skal bli én hjord, og én hyrde. ” Dette vil inkludere oss hedninger, som opp til denne tid hadde vært uten Gud, og uten håp i denne verden. ” Derfor elsker Faderen meg, fordi jeg setter mitt liv til for å ta det igjen. Ingen tar det fra meg (mitt liv), men jeg setter det til av meg selv. Jeg har makt til å sette det til, og jeg har makt til å ta det igjen, dette bud fikk jeg av min Fader. ” Hva dette betyr, er at han har fått autoritet gjennom en åpenbaring fra Faderen, men han vil ikke gå denne veien før han får klarsignal fra Faderen, om at tiden er inne. Han visste nøyaktig når han skulle gå opp til Jerusalem for å gi sitt liv, og han visste nøyaktig hvordan han skulle presentere seg. Så når tiden kom at disse ting skulle fullendes, forlot han Galilea, sammen med sine disipler, for å gå til Jerusalem. Han gikk gjennom hver eneste by, og landsby langs veien, og forkynte evangeliet, og helbredet de syke. Men på samme tid sa han til sine disipler: ” Menneskesønnen skal nå gå opp til Jerusalem og overgis i onde menneskers hender. ” Der skulle han lide mange ting, og deretter korsfestes. Og på den tredje dag skulle Han oppstå. Dette fortalte Han dem på forhånd. Så sa Han videre. ”Etterpå skal jeg møte dere i Galilea.” Hvorfor talte Han slik? Fordi Faderens sinn, som er ubegrenset, får nå alle de skriftsteder som er forutsagt om Ham, til å bli oppfylt. Det var dette som fikk Jesus Kristus til å oppfylle det levende Guds ord. Så lenge som disse profetiske ord, bare var på papiret, så var det alt de var. Men når de ble uttalt fra et sinn som var blitt ikledd denne åpenbaring, og autoritet, for å tale til dem, så ble det et levende ord.

Sett fra den menneskelige side, så visste sønnen godt, at han talte på en slik måte, fordi han var ikledd den fulle forståelse fra Faderen, om disse ting. Og han var fullstendig overgitt til Faderen her, derfor talte han seg aldri ut av tråden, og sa heller ikke noe som vendte tomt tilbake. Så når Faderens tanker gikk gjennom ham, så gjorde det ham til det levende Guds ord. Det gikk jo fullstendig i spinn for den vanlige jøde som sto å hørte på det Jesus sa. Jøden fikk bare så mange flere spørsmål, i sitt sinn, at han kunne umulig få tak på noe som helst av det Jesus sa. Så merk dere vers 19: ” Det ble atter splid i blandt jødene på grunn av disse ord, og mange av dem sa: Han er besatt og gal; hvorfor hører I på Ham? Andre sa; Dette er ikke besatt manns tale; kan vel en ond ånd åpne blindes øyne? ” Han talte sannheten, men det var så imot deres vanlige tradisjonelle tanker. Så det eneste de kunne tenke seg, var at Han måtte være av Djevelen. Hvorfor hører dere i det hele tatt på Ham, sa de. Det er ikke annerledes i dag heller. Dersom en mann blir salvet av den Hellige Ånd, og begynner å forkynne sannheten i åpenbaring fra Guds ord, så vil du kunne høre de samme ordene om igjen, som jødene sa den gang. Naturlig sinnede mennesker, vil alltid tale ondt om ting de ikke forstår, når det gjelder religion. Men det var noen andre lyttere der også, på Jesu tid. De gikk kanskje ikke for å være de mest skarpskodde, men de kunne registrere at denne mannen talte med autoritet. Han hørtes ut som en mann som visste hva han snakket om. Og hvilken djevel kunne vel gi synet tilbake til en som hadde vært blind?

DEN ÅNDELIGE FØLGE AV Å VÆRE ÉN

La oss gå til Joh. 14 : 1, hvor Jesus taler med sine disipler, den siste uken av hans tjeneste her på jord. ” Eders hjerte forferdes ikke! Tro på Gud, og tro på meg” (Han taler her til de jøder som alltid hadde trodd på Gud. De trodde at Han var en ånd, som kunne komme over menn lik Moses, Esaias, Jeremias, og andre lik dem. Og de trodde også at Han ville være over deres Messias når Han kom. Men de hadde sine egne fortolkninger av den skriften, som gav dem slike løfter, om hva de trodde Han kom til å gjøre. Og det Han egentlig gjorde, var nesten alltid annerledes enn det de kunne tenke seg. Til og med Hans disipler hadde fremdeles mange av disse gamle tradisjonelle jødiske ideer i bakhodet. Så det er grunnen til at Han talte til dem, som han gjorde.) ” Tro på Gud, og tro på Meg! I min Faders hus er det mange dimensjoner; var det ikke så, da hadde jeg sagt eder det; for jeg går bort for å berede eder sted; og når jeg er gått bort og har beredt eder sted; kommer jeg igjen og vil ta eder til meg, for at også I skal være

der Jeg er. ” Man kan nesten høre disse ordene uttalt ved hver eneste begravelse blant hedningene. De taler som om Gud bodde i et hus.

Brødrene! H r på meg! Gud er en  nd, og han trenger ikke noe hus. Himmelen er Hans trone, og jorden er hans fotskammel. Guds hus, er hans sanne menighet. Han bor i dem. Et Guds barn kunne sette seg i et romskip, og reise i millioner av lysår i dette universet, men vet du hva? Gud ville fremdeles være rett der, i ham. Denne jorden er bare et lite spekter av Guds herredømme. Mannen der ute i universet kunne spørre Gud å si, ” Kan du se meg nå, Gud? ” Guds svar ville blitt, ” Herrens øyne er over de rettferdige, og hans  rer er åpne for deres rop. ” Bro. Jackson: Dersom Gud er  nd, hvordan kan han da ha  rer og øyne? Venner, disse ord er skrevet til mennesker som trenger å høre noe, som de kan identifisere seg med. Det er det vi omtaler her i Joh. 14 : 1 – 3. David sier også i salme 34 : 17, ” Herrens åsyn er over dem som gjør det onde, for å viske deres minne bort fra jorden, ” Men det gir ikke Gud noe ansikt med et slikt utseende som det du forestiller deg. Det er bare et faktum som blir fastslått, og det f r det menneskelige sinn til å begripe det som er sagt.

Når Jesus sa at han gikk for å berede oss et sted, så kunne Han like gjerne ha sagt, ” Jeg skal gå i forbønn for dere, at dere kan ha del i den samme  nd eller substans som det jeg har, som jeg har fått av Faderen, for han er i meg og jeg i Ham, og jeg vil legge veien til rette for dere, så dere kan bli i meg, som det jeg er i Faderen. ” Dette stedet er beredt for oss, men jeg kan fortelle dere nå, at det er ikke et stort rom oppe i Himmelen, eller som noen liker å si det, at de skal ha inngangsdøren til sitt rom, rett ved sine av Jesus. Det ville være et kjødelig bilde av en ellers så åndelig virkelighet. Han har beredt en vei for oss, så vi kan ha del i Hans Faders store herlighet. Fri fra synd, og åndelig mørke. Og gjennom hans forbedende stilling, er vi kjøpt tilbake til den store evige  nd, så vi kan ha et åndelig hvilested i Hans rike, hos ham som fyller all sin skapning. En dag, n r gjenl sningsprosessen er ferdig, da skal alle de forløste Guds barn igjen vandre på denne jorden i uforgjengelige legemer. På den dag skal alle v re ikledd den evige autoritet og herlighet som bor i Faderen. Gud vil da igjen være i sitt folk, med hele sin fylde. På den dag skal det ikke være behov for solen eller månen mer. For Guds herlighet skal lyse opp med et skinn så klart, at solen og månen ikke kan bli sett. Men de vil fremdeles være der. Solen og månen var der, hos Adam og Eva, f r den stilling som en gang var, før syndefallet. Da er det at Jesus vil ta plassen som familiens

hode, som vår eldste bror. Men enda er han vår forbeder, og i forbønn for alle dem som Gud forut kjente, før denne verdens grunnvoll ble lagt. Det er også grunnen til at han kunne si: ” Og når jeg er gått bort og har beredt eder sted, kommer jeg igjen og vil ta eder til meg, for at også I skal være der jeg er. ” Faderen og sønnen var av samme slag fra den åndelige side. Derfor når gjenløsningen er fullført og vi er smeltet sammen med Ham, (ved Ånden) i samme likhet, da vil det Jesus sa i Joh. 17, være en fullstendig virkelighet. Han i Faderen, og Faderen i Ham, og alle de forløste Guds barn i Ham. Da vil alle være smeltet sammen i den samme åndelig faktor som Faderen er det. Da kan vi skjønne når Han sier, ” at også I skal være der jeg er. ” Dette har en sammensatt mening. Han skal visselig komme igjen, for å ta oss bort fra denne gamle jord, for en stund. Men den åndelige dybde i dette sitatet, viser til den endelige fullførelsen av den forbedende tjeneste, som gjør oss alle til én ånd med Ham. Han fortsatte med å si; Joh. 14 : 4, ” Og hvor jeg går hen, dit vet I veien. ” Men Tommas, en av hans disipler, trodde at Han snakket om en reise rundt om i verden, eller noe slikt. Derfor spør han; ” Herre vi vet ikke hvor du går hen; hvorledes skulle vi da vite vegen? Jesus sier til ham: Jeg er veien og sannheten og livet; ingen kommer til Faderen uten ved meg. ” Venner, jeg vil nå spørre dere, taler Jesus her om en naturlig vei, som et menneske kan følge? Selvfølgelig ikke. Dette er symbolsk, åndelig tale, når han sier, ” Jeg er veien, sannheten og livet; ingen kommer til Faderen uten ved meg. ” Hva er da Faderen? Han er Ånd. Hva er sønnen? Han er også en ånd, men har samtidig et fysisk legeme. Og når Ånden, som er Faderen, inkarnerer seg i det fysiske legemet, som er Sønnen, så blir Faderens ånd, og sønnens ånd sammensmeltet til én Ånd. Derfor vil det komme en dag, på grunn av sønnens utgytte blod, og hans forbedende stilling siden da, at den samme Ånd vil smelte sammen med hvert eneste gjenløste Guds barn. Og dette vil fullføre den prosess, som gjør oss alle til én i Kristus Jesus, og vi vil da være én med Faderen. Du må ganske enkelt tømme ditt hode for all kjødelig fortolkning av disse skriftstedene, før du kan se skjønnheten i virkelighet, og det åndelig utkomme av den.

SØNNEN FORKLARER FADEREN

Faderen er selve kilden til all autoritet, og intelligens, og Han har ikledd sønnen de samme egenskapene. Så når Jesus vandret sammen med menneskene her på jord, så kunne de se Faderen gjennom ham. Han gikk rundt og demonstrerte Faderen, så hele menneskeheten kunne se Ham.

Derfor ble Han veien. Han ble selve porten til Faderen. Vi kan bare se Gud, i sin kjærlighet og fylde, makt og autoritet, når våre øyne kan se Ham gjennom sønnen. Bare tenk deg hva han gjorde på disse korte 3 ½ år. Her på jord. Han fremviste Faderens egenskaper. Etter at Johannes hadde nedskrevet så mange av de gjerninger som Jesus gjorde, avsluttet han med å si: ” Men det er også meget annet som Jesus har gjort; skulle det skrives, hver ting for seg, da mener jeg at ikke hele verden ville kunne romme de bøker som da måtte skrives. ” Vi kunne ha lest mange vers her, men det er et vers som jeg ønsker å fremheve. Det er vers 11. Vi kunne lese fra vers 10, for disiplene var fremdeles forundret over hans måte å si det på. Phillip sa jo til Ham, ” Vis oss Faderen, og det er oss nok. ” Men Jesus fortalte dem enkelt, at den som hadde sett Ham, han hadde sett Faderen, og i vers 10, leser vi disse ord, ” Tror du ikke at jeg er i Faderen og Faderen i meg? De ord jeg sier til eder, taler jeg ikke av meg selv, men Faderen, som blir i meg, han gjør sine gjerninger. ” De så ham kun som et menneske av kjøtt og blod, som sto sammen med dem, men Jesus ønsket at de skulle se lengre enn til kjødet, og isteden se selve livet gjennom kjødet. Det var ikke bare ordene som han talte, som var Faderens ord, men også alle de gjerninger som han utførte, var av Faderen. For da videre å legge trykk på sin posisjon, sa han til dem: ” Tro meg at jeg er i Faderen og Faderen i meg; men hvis ikke, så tro det dog for selve gjerningenes skyld. ” Dette bare forsterker de ting han tidligere hadde sagt. Han kunne også ha sagt det slik, dere har sett meg vandre på vannet, og dere vet at det ikke er normalt for et menneske å gjøre slikt. Det er bare Han som har makt til å oppheve gravitasjonsloven, som kan gjøre det. Dere har sett meg mate 5000. menn, foruten kvinner og barn, med frem små brød og to fisker, er det ikke bare Faderen som kan gjøre slikt?

Jeg tenkte før, at denne gutten måtte ha vært på butikken å handlet dette. Men det var ikke slik. Denne gutten hadde bare brakt med seg den matpakken, som hans mor hadde laget til ham. Det hadde de andre menneskene glemt. Men jeg er sikker på at det hele var med i Guds plan fra begynnelsen, for Han hadde til hensikt å vise seg for den fortapte menneskehet, gjennom sin enbårne sønn, Jesus Kristus. Jeg kan nesten se for meg denne scenen, en slakk helling, med utsikt over Galileasjøen. Her står 12. disipler. 10. av dem holder halvparten av et lite rundstykke, (som måtte være guttens lunch) og de to siste, holdt en liten fiks hver i sin hånd. Jesus så opp mot himmelen og ba en kort bønn som velsignelse av måltidet. Så, så han på sine disipler og sa, gå bort å gi folket mat. Venner,

følg mine tanker nå et lite øyeblikk. Når han ba dem om å gi folket denne maten, og alt det de hadde i sine hender, var denne guttens matpakke, så ble det ikke plutselig en haug med mat mellom deres hender. De måtte gå frem i tro, og begynte å bryte av det brødet de hadde, og levere et stykke til dem som kom frem. Men vet du hva? Det rundstykke som de brøt av, ble aldri mindre. Når de brøt brødet, og delte ut til dem som kom, og de så ned i sine hender, så hadde de like meget igjen, som før de begynte å dele ut. Skjønner du hva jeg mener. Gud bare fordoblet det de hadde mellom sine hender, hver gang de delte det i to, og på denne måten forøket han det de hadde i sine hender.

Bro. Jackson, jeg trodde det var Jesus som gjorde miraklet. Det er en naturlig måte å se det på, men Jesus sa at det var Faderen i Ham, som gjorde disse gjerninger, og vi vet at det er rett. Men for det naturlige øye, så var det mannen Jesus som gjorde det hele. Folket frydet seg uten tvil over dette måltidet, for de spiste av en utømmelig kilde. Den samme Gud som matet Israel med manna om morgenen, og vaktler om aftenen, i 40 år, var igjen på senen. Brødre, jeg vil dere skal vite, at det har ikke vært mange vaktler i Midt Østen siden den gang, men i 40 år, at de vaktler. Men her står Gud igjen, 1400 år senere, han som hadde ledet dem gjennom ørkenen i 40 år, hadde nå tatt sin bolig i menneskelig skikkelse, og sto og gjorde de samme ting. Bare at denne gang var det brød og fisker, og det ble bare gjort denne dagen. Men miraklet var det samme, for han gav dem mat av et forråds-kammer, som de ikke en gang visste var tilgjengelig. Da de var ferdig med å ete, sa Jesus til sine disipler, at de skulle plukke opp det som var til overs, så ikke noe gikk til spille. Det er mulig at de bare tok med seg noen få kar, å samle i, eller at de trodde det hele kunne rømmes i deres lommer. Men de fikk alle sine hender fulle, og de begynte å se seg om etter noen kurver å samle i. Og de kom alle 12, med hver sin kurv, full av det som var til overs. Skjønte alle hva Gud hadde gjort den dagen? Nei, men noen av dem gjorde det. Og det var for dem Guds gjorde det. Det er som Jesus sier om regnet. Det faller både på rettferdige, og urettferdige. Det samme vann som væter hveten, væter også ugresset.

FADERENS NAVN

La oss igjen gå til Joh. 17, for å se nærmere på Jesu bønn. Husk at han ber til den evige ånd, Faderen til all skapning. Og Han er helt klar over den sæd som Han stammer fra, som ble skapt i Marias liv, ved det talte Guds ord, som er den evige Ånd. Han vet også at navnet Jesus, som ble gitt Ham i fødselen, er Faderens gjenløsernavn. Dette navnet bærer en sammenbundet betydning som innbefatter alle egenskapene i den store Gud. Så la oss se på vers 6, hvor Han sier, ” Jeg har åpenbart ditt navn for de mennesker som du gav meg av verden; de var dine, og du gav meg dem, og de har holdt ditt ord. ” Vi forstår selvfølgelig at det eneste navn som ble forkynt for allmennheten, var navnet Jesus Og vi vet også at Paulus, i sitt brev til Efeserne sa, at med dette navnet, blir hele Guds familie utkalt, både de i himmelen og de på jorden. Han sa også på et annet sted, at det ikke er noe annet navn gitt, under himmelen, ved hvilket vi skal bli frelst. Derfor vil også det åndelig sinn akseptere det faktum, at navnet Jesus, er familienavnet til hele den forløste Guds familie. Dette var det navnet som Jesus åpenbarte. Det var ikke noe annet navn involvert gjennom det Han gjorde, eller lærte. Han gikk ikke rundt å sa, at navnet på Faderen, var Jesus. Han la bare det inntrykket i deres tanker at det han selv gjorde, var Faderens gjerninger, og det han sa, var Faderens ord. Alle dem Han talte med, visste jo at Hans navn var Jesus. Alle dem Han talte med, visste også hvilken betydning dette navnet skulle ha, gjennom profeten Esaias, og også Herrens Engel. For navnet skulle bety, ” GUD MED OSS. ” De religiøse lederne ville ikke akseptere det. Men dem som Faderen hadde gitt Ham, de trodde det og tok villig imot dette navnet.

Dette igjen fører oss til en annen sannhet, som organiserte kirker forneker, og krangler om. Men **forutvelgelse** er et etablert faktum i skriften, uansett hva noen måtte mene, om de vil tro det eller ikke. Det betyr enkelt, at bare de som var forut kjent i Guds tanker, før denne verdens grunnvoll ble lagt, kan tro. De tror og aksepterer sannheten slik den blir åpenbart. Og resten av menneskemassen der ute i den religiøse verden, kun gjør seg selv til troende. Men vet jeg egentlig hvem de er? Nei, og det gjør heller ikke noen andre. Men Gud kjenner dem. Det viktigste dog, er at Gud kjenner hver eneste forutvalgt sønn og datter, som enda måtte være innelukket bak denominelle kirkemurer, som mennesker som har gjort seg selv til troende, har laget. Og Han vet også hvordan Han skal få satt dem fri, når tiden er inne. Slik var det at også vi ble satt fri. Vi

fikk det ikke til av oss selv. Gud måtte først vise oss noe for å få vår oppmerksomhet, før vi bestemte oss for å forlate alt det andre. Hva vi da ser her, (om vi skulle bruke en naturlig fremstilling som vi alle kan forstå) er at Jesus ble overgitt en liste med navn, på hele den forløste Guds familie. Og Han må være i forbønn for Faderens trone inntil den siste sjel er født på ny, og kommet til anerkjennelse av hans eller hennes familienavn. Jeg vet at det er noen av dere som ikke liker å høre dette, men det var ikke jeg som skrev Bibelen. Jeg forteller dere bare hva som allerede står skrevet der. Joh. 17 : 7, ” Nu vet de (de forutbestemte på den tid) at alt det du har gitt meg, er fra deg. ” Med andre ord, det var intet av det han gjorde, som hadde sitt opphav fra Ham (Jesus) men det var fra Faderen som bodde i Ham. ” for de ord som du gav meg, har jeg gitt dem, og de har tatt imot dem og kjent i sannhet at jeg er utgått fra deg, og de har trodd at du har utsendt meg. ” Det betyr enkelt at disipler som fulgte Ham, begynte å få en åpenbaring om, at Han ikke bare var en eller annen profet, født under synd som alle andre profeter som har vært før Ham, men at Han sannelig var den Han utgav seg for å være.

GUD, ELLER EN DJEVEL

I vers 26, sier Jesus, ” Og jeg har kunngjort dem ditt navn, og jeg vil kunngjøre dem det, for at den kjærlighet hvormed du har elsket meg, skal være i dem, og jeg i dem. ” Halleluja! Det er grunnen til at Jesu navn er så viktig. Og det er grunnen til at Djevelen arbeider så hardt imot det, for dette er Faderens gjenløsernavn. Det navnet ble gjort kjent gjennom den første menighet ved Apostlenes gjerninger. Det var grunnen til at de døpte bare i dette navnet. De visste at det ikke fantes noe annet navn som hadde autoritet til å forlate synder, enn det samme navnet som de hadde syndet mot, navnet som ble gitt til sønnen. Disiplene kjente Ham kun ved dette navnet. Derfor, når de til slutt fikk åpenbaringen om hvem Han var, så kunne de fremdeles møte Ham på gaten og si, god morgen, Jesus. De sa ikke god morgen Gud, eller god morgen Fader. Med det naturlige øye, kunne de alle se de gjerninger som ble gjort av Jesus, men de som hadde et åndelig øye, de som var forutbestemt, kunne se gjennom kjødet og inn i den åndelige verden, for der så de Faderen som arbeidet gjennom sitt leirkar, for å få kontakt med sine fortapte barn. Men Jesus visste at de som hadde en slik åpenbarelse, ikke ville gå gjennom livet uten forfølgelse. Derfor advarer Jesus dem i kap. 15, om det som kommer til å hende. Vi skal fortsette i midten av vers 20. ” Har de forfulgt meg, så skal de også

forfølge eder; har de holdt mitt ord, så skal de også holde eders. Men alt dette skal de gjøre mot eder for mitt navns skyld, fordi de ikke kjenner Ham som har sendt meg. Var jeg ikke kommet og hadde talt til dem, da hadde de ikke synd; (for de holdt på sine menneskelige tradisjoner og fortolkninger om Mose lov.) Men nu har de ingen unnskyldning for sin synd. (Fordi Gud hadde forandret ordningen nå, og de hadde forkastet denne forandring.) Den som hater meg, han hater også min Fader. (her tar han et tilbakeblikk i det han allerede har sagt) Hadde jeg ikke gjort de gjerninger blant dem som ingen annen har gjort, da hadde de ikke synd; men nu har de sett dem og allikevel hater de både meg og min Fader. ” Hva er det han vil med en slik uttalelse? Han hadde helbredet en blind mann, en mann som hadde vært født blind, men det hadde gjort at Rådet (Sanhedrin) var helt fra seg. Han helbreder krøplinger, Han brakte de døde tilbake til livet, og gjorde alle slags mirakler for deres øyne, men de ville ikke tro på Ham. De er skyldig i vanntro, for Han hadde manifestert Guds gjerninger i deres midte, og de hadde isteden kalt Ham for en Djevel. Gud sender ikke menneskene til Helvete, på grunn av at de drikker, røker, eller banner osv. : Han sender dem til Helvetet fordi de er vanntro. De syndige egenskapene som utføres i gjerning, er bare laster de bærer med seg på veien til Helvete, mens de går gjennom dette livet. Noen av de mest religiøse mennesker som finnes på denne jorden, går mot en fortapelse fordi deres religion er menneskelagd. Men de har fornektet den sanne veien til det evige liv. Det er grunnen til at jeg hater måten folk sier det på, når de dekker seg med det deres gamle bestemor trodde en gang. Deres bestemor kunne ha vært den beste Kristne person som levde på den tid, men det skal ikke være et skalkeskjul for andre. Sannheten er den, at bestemor ikke hadde anledning til å høre den restaurerte sannhet i Guds ord, slik som vi har det i vår tid. Derfor aksepterte Gud henne, fordi hun levde etter den åpenbaring som var i hennes tid. Men folk i våre dager kan ikke klare det på disse tradisjoner, for nytt lys har kommet over deres livs sti. Den samme grøften var det Fariseerne hadde falt i, da de hadde fornektet Jesus. I Joh. 5 : 26 – 27, sa Jesus: ” For likesom Faderen har liv i seg selv, således har Han også gitt Sønnen å ha liv i seg selv, og Han har gitt Ham makt til å holde dom, fordi Han er en menneskesønn. ” Han sa det til Peter med samme autoritet i Matt 16 : 19, ” Og jeg vil gi deg nøklene til himlenes rike, og det du binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og det du løser på jorden, skal være løst i himmelen. ” Hva var disse nøkler? Det var åpenbaringen om hvordan mennesket skulle kunne bli godtatt, og ført tilbake til Gud. Hvor er de i dag? De er hos enhver

Guds mann som har en sann åpenbaring i sitt hjerte om Guds gjenløsningsplan. Han er det som holder nøklene. Og hver den som er kalt av Gud til å forkynne evangeliet, har den samme autoritet til å binde, og å løse, som det Peter hadde. Derfor. Når Gud ved sin ånd salver en mann til å forkynne evangeliet til deg, så vil en, av to ting skje, det vil enten åpne døren til det evige liv for deg, eller binde deg sammen med ugresset som skal brennes. Ikke med det samme du hører det, men det vil bli resultatet av å forkaste sannheten. Om du dør før Han kommer, eller du lever til Han kommer, er ikke vesentlig. Det vesentlige er om du aksepterer eller forkaster den åpenbarte Guds sannhet i Guds ord, for den tiden som du lever i. De som fornekter sannheten, er allerede dømt, på grunn av deres vanntro. Men de som fornekter sannheten, og enda er i live når himmelen åpner seg og Jesus kommer ned på jorden, på den hvite hest, kledd i en kjortel som er dyppet, i blod, og skal slå de ugudelige med sitt munns sverd, så er jeg her for å fortelle deg, at du skal måtte se en dom utført i praksis. Språket brukt her, kan være symbolsk på mange måter, men Guds vrede blir ikke noen symbolikk, når den skal tømmes ut over jorden den dag. Den skal være virkelig nok, og da vil det være for sent å rope om nåde, for da skal det ikke være mer nåde. Det er grunnen til at Bibelen sier: ” I dag er frelsens dag, i dag er Gud å finne. ” Når Guds ånd kaller på et menneske, så kan ikke denne personen utsette det hele til en annen gang. Gud opererer ikke på denne måten. Du kan ikke bare si til Gud, ” Jeg ønsker å fortsette i vanntro enda en stund, men når jeg er rede, da skal jeg bli en Kristen. ” NEI, I DAG ER FRELSENS DAG.

EN FORSMÅK PÅ JESU FREMTIDIGE HERLIGHET

For å få klarhet i noe som folk flest har grublet over, så la oss gå til Matt. 16 : 27 – 28. Videre går vi til kap. 17. Jesus taler her om, at de skulle ta opp sitt kors å følge Ham. Vers 27. sier, ” For Menneskesønnen skal komme i sin Faders herlighet med sine Engler, og da skal Han betale enhver etter hans gjerninger. ” Vi vet at Joh. Åp. 20 : 12 – 13, beskriver hva som vil skje ved den store hvite trones dom. Der skal bøker åpnes, og den onde menneskehet skal dømmes etter det som står skrevet, om deres gjerninger på jorden. De rettferdige blir ikke dømt her, dette er bare for de urettferdige, og dette er det som også blir omhandlet i Matt. 16 : 27. Men mange blir lett undrende når de i samme åndedrett leser vers 28, for der sies det, ” Sannelig, sier jeg eder: Noen av dem som her står, skal ikke smake døden før de ser Menneskesønnen komme i sitt rike. ” Mente han

da at noen av de disipler som sto der, ikke skulle smake døden, før dommen ved den store hvite tronen skjer? Nei, det er ikke hva Han sa, og heller ikke hva Han mente. For når vi leser videre i kap. 17, kan vi forstå hva Han egentlig taler om. Peter, Jakob, og Johannes fikk lov til å se en liten forsmak på den fremtidige herlighet, som skulle skje rundt 2000. år senere. De fikk uten tvil se i en visjon, hvordan Jesus ville se ut på den dag. La oss lese noen få vers her. ” Og seks dager deretter tok Jesus med seg Peter, Jakob, og Johannes og førte dem opp på et høyt fjell. ” Han skilte dem fra de andre, og tok dem med seg, så de kunne være vitne til det som skulle skje. Sønnen hadde en spesiell grunn til dette, men han gjorde ikke dette valget ut fra sin egen mentale forståelse. Det hele skjedde i ledelse med Faderen som var i Ham. Han ble ledet opp til dette stedet for å be, akkurat som da Han ble ledet ut i ødemarken for å fristes, etter at Johannes hadde døpt Ham. Legg merke til hva som skjer etter at de kommer opp dit. ” Og Han ble forklart for deres øyne, og Hans åsyn skinte som solen, og Hans klær blev hvite som lyset. ” Dette forteller oss at Guds Ånd viste en forklaring på den fremtidige herlighet som denne sønnen skulle inneha. Disiplene fikk lov til å se Jesus, som han vil fremstå i tusenårsriket, når Faderen har ikledd Ham all autoritet til å herske og regjere, og til å utføre dom i praksis, både åndelig og fysisk. Han skal ikke bare slå de onde med sin munns sverd, men han vil også reise dem opp på den ytterste dag, etter tusenårsriket, og da vil han eksekvere den endelige, åndelige dom over dem, og kaste dem i ildsjøen, som brenner med ild og svovel. Dette vil bli deres andre død, som de hellige aldri skal oppleve. Ikke fordi vi er spesielt verdige fremfor andre, men fordi vi har trodd evangeliet, og akseptert Hans Sønn, Jesus Kristus. Johannes sa at endog Jesu klær forandret seg i denne herligheten. De var ikke bare hvite, som et vanlig hvitt stykke tøy, men de var hvite som lyset. Med andre ord, hvis noen jordisk mann så noe lik dette, ville han ha blitt stakk blind, akkurat som Paulus ble det når lyset skinte på ham. Dette lyset er beskrevet som klarere enn solen. Samme hvordan han måtte vise seg den dagen, så var Faderens herlighet rundt ham, hvitere enn lyset.

JESU BØNN I GETSEMANE

Mens disiplene så dette fenomenet, fikk de også se noe annet. ” Og se, Moses og Elias viste seg for dem og talte med Ham. ” Lukas går litt lenger her, enn det Matteus gjør, og forteller hva de talte med hverandre om, når Moses, Elias, og Jesus samtalte den dagen. Han sier at de talte om

den bortgang Han skulle få i Jerusalem. Moses og Elias, talte ikke med Peter, Jakob, og Johannes, som var ført inn i denne visjonen. De talte bare med Jesus om de ting som han skulle lide i Jerusalem. Men disiplene hørte dog hva som ble sagt, ellers ville ikke Lukas ha kunnet skrive om det, som han gjorde. Jeg tror det var Faderens måte å imøtegå Sønnen på, for å gjøre Ham klar til å møte det som lå foran Ham. Det er enda noen få måneder igjen til korsfestelsen. Men sønnen har nå fått kunnskap om det som skal skje. På veien ned fra fjellet, forbyder Jesus dem å fortelle det til noen før etter hans oppstandelse fra de døde.

La oss så gå til Mark. 10 : 32 – 34, hvor Jesus er på vei til Jerusalem, sammen med sine disipler. Han forteller dem der, hva han har i vente. ” Men de var på veien opp til Jerusalem, og Jesus gikk foran dem, og de var forferdet, og de som fulgte med, fryktet. Og han tok atter de tolv til seg og begynte å si dem hvorledes det skulle gå ham: (Merk dere nå hva han sier til dem. Du vil ikke finne dette i det Gamle Testamentet, og heller ikke i salmene. Dette er de detaljer som skal skje, når Han kommer opp til Jerusalem, og jeg er sikker på at det var det samme de hørte der oppe på forklarelsens berg.) Se vi går opp til Jerusalem, og Menneskesønnen skal overgis til Yppersteprestene og de skriftlærde, og de skal spotte Ham og spytte på Ham og hudstryke Ham og slå Ham i hjel, og tre dager etter skal han oppstå. ” Halleluja! Priset være Gud! Han vet enden på det hele, enda før det er begynt. Er det ikke herlig hvordan alt faller på plass, nøyaktig i tråd med Guds ord? Dette var ikke et menneske, som leste ut fra skriften, dette var en mann som talte med autoritet. Han kjente Faderens tanker, og Faderens hensikt måtte fullbyrdes. Han er helt overgitt til Ham. Det var ikke rart at folket sa, ” Aldri har noen talt som denne, for Han taler med autoritet, og ikke som de skriftlærde, og Fariseerne. ” Hvem hadde brakt Ham til denne time? Jo, den store evige Ånd. Den samme Ånd som hadde fått Ham til å gå på vannet, vende vann til vin, mangfoldiggjøre en liten gutts matpakke, med fem rundstykker og to små fikser, og Han mettet 5000. hungrige mennesker med dem. Det var Han som hadde fått Ham til å reise opp Lasarus fra de døde, etter at han allerede hadde begynt å stinke. Alt dette skjedde for at Faderen kunne bli åpenbart gjennom Sønnen.

Men nå er denne uvanlige mannen kommet til Jerusalem for å stå til ansikt med en ny stor hendelse. La oss gå til Matt. 26 : 36. ” Da kom Jesus med dem til et sted som heter Getsemane, og Han sa til disiplene: sett dere her,

mens jeg går der bort og beder. ” Denne Getsemane – hagen var på mange måter lik våre folkeparker i dag. Det var et sted i Josafat dalen, eller Kedron. Den lå like ved den veien som folk, som skulle tilbede Herren, vandret på, og lå mellom to høydedrag. Fra Betania kunne man komme over oljeberget og ned til denne haven. De krysset den der og gikk opp den østlige delen av Sion, inn gjennom Tempelporten, der hvor de brukte å lovprise Herren. Denne lille parken kalt Getsemane, var et sted hvor folk kunne komme, og sitte under oliventrærne, og se på de vakre blomstene i området. Det er ofte skrevet at Jesus gikk dit for å bede. Så denne dagen hadde Jesus kommet dit for å be, før han skulle forrådes. Han brakte da med seg, de tre utvalgte disipler, Peter, Jakob, og Johannes, litt lengre enn de andre. Vers 37: ” Og Han tok Peter og de to Sebedeus` sønner med seg og begynte å bedrøves og engstes. Da sier Han til dem: Min sjel er bedrøvet inntil døden; bli her og våk med meg! Og Han gikk et lite stykke frem, falt på sitt ansikt og bad og sa: Min Fader! Er det mulig, da la denne kalk gå meg forbi! Dog ikke som jeg vil, men som du vil! ” Når Han sa, min sjel er bedrøvet inntil døden, så er ordet bedrøvet, et uttrykk for dyp depresjon, en indre ensomhet, eller en ytterst stor sorg. Har noen av dere hatt en slik følelse noen gang? Det er som om du skulle ha et stort vakuum der inne. Vel, dette var reaksjonen på dødens grusomhet, fra Jesu menneskelige side, over det som han snart skulle lide. Våre følelser reagerer slik, når tunge byrder blir plassert på oss. Mange ganger kan du lese det på folks uttrykk, når du møter dem. Somme mennesker kan ganske enkelt ikke skjule sine indre følelser. Jeg tror vi kunne ha sett det på Jesu ansikt den dagen, for han hadde de samme muskler og nerver i seg, som det vi andre normale mennesker har. Den store forskjellen er, at her har vi en mann som ikke vil la seg underkue av all denne fortvilelsen. Han vil ikke gi opp ved å si, hva er vitsen med å fortsette slik. Så mange andre har jo gitt opp før. Men han kunne ikke gi opp på den måten. Han visste hva det var som lå bak alt dette. Han visste at herligheten en dag skulle bli hans, priset være Herren. Venner, vi skulle fortrøste oss på samme måte. Dersom Han kunne legge bak seg all sorg og uro, og se herligheten som lå bakenfor disse store prøvelser som han møtte, da skulle vi gjøre det samme. Skriften sier dets slik, at dersom vi lider med Ham, skal vi også regjere med Ham. Halleluja, du trenger ikke noen pisk, for du skal regjere med autoritet. Venner, hva jeg her forsøker å få frem er, at denne Guds sønn måtte gå gjennom en valgets kval, og komme seirende ut på den andre siden av prøvelsen, før han kunne sette et fullkomment eksempel for deg og meg. Han var født fullkommen, han levde et

fullkomment liv. Men han var ikke et fullkomment eksempel for oss, før han hadde seiret over disse prøvelser i sitt liv.

FADEREN FORLOT ALDRI JESUS

Etter at Han hadde overgitt seg fullstendig til Faderens vilje, gikk Jesus tilbake til de tre disiplene, og fant dem sovende. Og han sa til Peter: Kunne dere ikke våke med meg én time? Han gjorde det samme tre ganger, og hver gang ba han om ikke dette dødens beger kunne gå ham fobi. Men bønner endte alltid med : Skje dog din vilje, ikke min. I Mark. 14 : 36, blir det sagt slik: ” Og Han sa: Abba Fader! Alt er mulig for deg; ta denne kalt fra meg! Dog, ikke hva jeg vil, men hva du vil! ”

Hvilket vidunderlig bilde. Du kan nok si, hva er det han roper ut om? Døden er like i nærheten, er Han redd for å dø? JA. Døden er en fryktelig ting. Husk at denne mannen ble ikke født for å dø slik som du og jeg gjør. Med andre ord, Han hadde ikke dødens brodd, på grunn av synden, i seg. I Faderens tanker, var Han det slatte Guds Lam, fra før verdens grunnvoll ble lagt. Men fra utgangspunktet av Hans posisjon som fullkomment menneske, var Han ikke født for å dø.

Som en liten illustrasjon, la oss si at Han ikke hadde kommet til Jorden for å bli døpt, men bare fortsatt slik som Han hadde gjort de tidligere 30 årene. Da ville Han kunne leve et fullkomment liv gjennom hele evigheten, men du ville ikke kunne ha sett et eneste mirakel utført av Ham. Han ville bare ha vært et fullkomment menneske i sitt levesett. Han ville aldri kunne dø. Det er vanskelig for oss å kunne forestille seg et liv, uten bekymring for tuberkulose, hjertetrøbbel, revmatisme, kreft, og alle de andre sykdommer som ligger over denne menneskelige rase. Men jeg kan forsikre deg om, han ville aldri komme til å ha slike problemer. I Mark. 14 : 41, sies det ” Og Han kommer tredje gang og sa til dem: I sover altså og hviler eder! Det er nok; timen er kommet; se Menneskesønnen overgis i synderes hender; stå opp. La oss gå! Se, Han er nær som forråder meg. ” Han hadde bedt tre ganger, og nå var hans bestemmelse tatt. Han visste hva han måtte gjennom, og nå var Han rede til å møte det.

Dere har hørt meg sagt mange ganger, at dere trenger å lese alle evangeliene om disse hendelser, for å kunne få et fullstendig bilde av hva som skjedde, for hver skribent frembringer noen små detaljer, som de

andre ikke tar med seg. La oss derfor ta for oss noen vers av Lukas evangelium, kap. 22 : 43. Der sier Lukas, mens Jesus ba: ” Og en engel fra himmelen åpenbarte seg for Ham og styrket Ham. Og Han kom i dødsangst og bad enda heftigere, og Hans sved blev som bloddråper, som falt ned på jorden. ” Forstår du hvorfor jeg ønsker å ta med meg Lukas fremstilling her om denne hendelse? Forstå du det? La oss se det slik, dersom Gud Faderen er alle steds nærværende, har all makt osv: hvorfor behøvde Han da å sende en Engel ned for å styrke sin engstende Sønn? For meg, er dette Guds hjelpere utsendt til assistanse til alle de ting som skjer på jorden. Lukas sier i vers 45: ” Så stod han opp fra bønningen og kom til sine disipler og fant dem sovende av bedrøvelse, og han sa til dem: Hvorfor sover I? Stå opp å bede at I ikke må komme i fristelse! Mens han ennå talte, se da kom en flokk, og han som hette Judas, en av de tolv, gikk foran dem og trådte nær til Jesus for å kysse ham. Men Jesus sa til Ham: Judas! Forråder du Menneskesønnen med et kyss? ”

Han ble ført bort fra haven, og over til Kaifas, og der ble han forhørt og spottet hele natten. De slo Ham, spottet Ham, og spurte om nå Faderen hadde forlatt Ham? Absolutt ikke. Satte Han ikke øret på plass til en av yppersteprestenes tjenerne, når en av Hans disipler hugg øret av? Dette var fremdeles Faderens gjerninger gjennom Ham. Faderen kunne ikke forlate Ham, de to var nå én Ånd. Det som skjedde, var at Faderen ikke lengre brukte Ham til å utføre tjenester på denne måte. Han overlot nå til Jesus å foreta de nødvendige valg fra Hans eget menneskelige sinn. Det var et menneske som sto åsyn til åsyn med Kaifas. Guddommen i Ham forholdt seg stille. Jesus sa dog til dem. Tror dere ikke at jeg i denne stund kan bede Faderen, og Han vil sende meg mer enn tolv legioner engler? Men hvordan skulle da skriften bli oppfylt, derfor er denne time kommet. Han kunne ha gjort det. Men om han hadde det, så ville det ha tilintetgjort hele prosessen. Det ville da ha vært så langt som han kunne ha kommet, for hadde Han søkt beskyttelse i kjødet, så kunne Han aldri ha fullført gjeløsningsverket, det som han var kommet for å fullføre. Forstår dere hva jeg mener? Han kunne ikke sende bud på englene for å redde Ham fra denne situasjonen, for da ville Han ha annullert hele hensikten med sitt komme. Men det hindret ikke Faderen i å sende en engel for å trøste Ham, når Han led i denne angstens time i Getsemane. Jeg håper dere forstår at englene der, kun tjente Hans ånd. Det er din ånd som arbeider gjennom din fysiske mentale makeup. Den mentale delen i deg er som et kommunikasjons middel mellom ditt kjød og din ånd. For din ånd er selve

opphavet til din intelligens. Englene kom derfor og styrket Hans ånd, og trøstet Ham. Men gjennom hele denne prosessen var Faderen I Ham, like meget som før. Enda da Jesus ropte ut fra korset, ” Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg? ” Så hadde ikke Faderen forlatt Ham på den måten. Han var fremdeles rett der. Så lenge som livsånden forble i Sønnen, i Hans kjød, så var Faderen fremdeles der i Ham. Men når ånden forlot legemet, og gikk ned i Helvete, (eller dødsriket), hvor var da Faderen? De var begge én Ånd, de ble aldri adskilt. Skjønner du hva jeg mener? Der nede i Helvetes korridorer, forkynte Han for fangene som var i varetekt, med samme autoritet, og med samme befaling som før, og Han hadde også makt til å sette fangene der i frihet. Så, på den tredje dag, sto Han opp fra de døde, i autoritet fra den samme, alle steds nærværende, evige Ånd, som fortsatt var én med Ham. Det er grunnen til at Paulus kunne bruke ord som dette: ” Jesus Kristus oppstod fra de døde ved Faderens herlighet. ” Det eneste som holdt dette legemet i jordens skjød i tre dager, var for å oppfylle skriften. Derfor når tiden var inne, så tok Han, som hadde fullstendig kontroll over alle ting, og reiste Ham opp fra graven, og gjenforenet legemet med ånden. Og det skal ikke komme til å bli noe vanskeligere å gjøre det samme for enhver person som dør, som har den evige Ånd i seg, når tiden kommer at det skal skje.

HAN ER IKKE HER, HAN ER OPPSTANDEN

Før vi nå avslutter dette budskapet, skal vi ta for oss noen skriftsteder som omhandler tiden etter korsfestelsen. Hvis dere vil åpne opp Bibelen i Matt. 28 : 5, så skal vi gå inn der engelen, som rullet bort stenen fra Graven, taler til kvinnene som kom dit, tidlig om morgenen, den første dag i uken. ” Jeg vet at I søker etter Jesus, den korsfestede; Han er ikke her, Han er oppstanden, som Han sa; kom og se stedet hvor Han lå! (Engelen inviterte dem til å ta en titt for seg selv) og gå av sted i hast og si til Hans disipler at Han er oppstanden fra de døde. Og se, Han går i forvegen for eder til Galilea; der skal I se Ham. Se, jeg har sagt eder det! Og de gikk i hast bort fra graven med frykt og stor glede, og løp av sted for å fortelle Hans disipler det. Og se, Jesus møtte dem og sa: Fred være med eder! Men de gikk frem og omfavnet Hans føtter og tilbake Ham. ” Rett her, har vi noe som synes som en motsetning. Men vi trenger å se hva som egentlig skjer her, for i dette øyeblikket falt de ned for Hans føtter og tilba Ham. ” Da sa Jesus til dem: frykt ikke! Gå og si til mine brødre at de skal dra til Galilea; der skal de få se meg. ” Husk nå at de skulle gå tilbake til disiplene for å

fortelle noe. La oss gå til Joh. 20 : 1, og merke oss dette verset: ” Men på den første dag i uken kom Maria Magdalena tidlig til graven, mens det ennå var mørkt, og hun så at stenen var tatt bort fra graven. Hun løp av sted, og kom til Peter og til den andre disippel, han som Jesus elsket, og sa til dem: De har tatt Herren ut av graven, og vi vet ikke hvor de har lagt Ham. Peter og den andre disippel gikk da av sted og kom til graven. Men de to løp sammen, og den andre disippel løp i forveien, hurtigere enn Peter, og kom først til graven, (Dette var Peter og Johannes) og da de bøyde seg ned, så han linklærne ligge der; men han gikk ikke inn. Simon Peter kom da baketter ham, og han gikk inn i graven, og så linklærne lå der. Og at svededuken som hadde vært på Hans hode, ikke lå sammen med linklærne, men var lagt sammen på et sted for seg selv. Da gikk også den andre disippel inn, han som var kommet først til graven, og han så og trodde; (det er Johannes som refererer til seg selv som den andre disippel, når han nevner det som skjedde.) Vers 9. ” For de forstod ennå ikke skriften at Han skulle oppstå fra de døde. Disiplene gikk da hjem igjen. Men Maria stod utenfor ved graven og gråt. (det forteller oss at hun hadde fulgt etter dem, på veien ut til graven igjen, men hadde kommet litt senere frem enn dem.) Som hun nå gråt, bøyde hun seg og så inn i graven, og hun fikk se to engler sitte i hvite klær, en ved hodet og en ved føttene, der hvor Jesu legeme hadde ligget. Og de sier til henne: Kvinne, hvorfor gråter du? Hun sier til dem: De har tatt min Herre bort, og jeg vet ikke hvor de har lagt Ham! Da hun hadde sagt dette, vendte hun seg om og så Jesus stå der; og hun visste ikke at det var Jesus. Jesus sier til henne: Kvinne hvorfor gråter du? Hvem leter du etter? Hun trodde det var urtegårdsmannen, og sa til Ham: Herre! Dersom du har båret ham bort, da si meg hvor du har lagt Ham, så vil jeg ta Ham! (Dette forteller meg at Jesus talte til henne en anen tone enn den de var vant til å høre, ellers ville hun jo ha gjenkjent Ham med en gang.) Jesus sier til henne: Maria! Da vender hun seg om og sier til Ham på Hebraisk: Rabbuni ! det er mester. (Når han sa navnet hennes, så gjenkjente hun Ham, men vi vet også at Han en gang vandret på veien til Emmaus, sammen med to disipler, hvor Han talte til dem. Men de gjenkjente Ham først når Han brøt brødet sammen med dem, senere.) Jesus sier til henne: Rør ikke ved meg! For jeg er ennå ikke faret opp til Faderen; men gå til mine brødre og si til dem: Jeg farer opp til min Fader og eders Fader, og til min Gud og eders Gud! ”

Dette lar meg vite at, et eller annet sted mellom Hans tidligere oppstandelse fra graven, (hvor Maria så Ham) og den stunden hvor

disiplene fikk se Ham, måtte ha vært en overgang i Hans person, hvorved Hans rolle som yppersteprest hadde begynt, i sitt første stadium. Han ofret seg på korset. Hans blod ble utgytt for den tapte menneskehets synder, men det fullførte ikke offeret. Typen på dette finner vi i det Gamle Testamentet. Etter at blodet er utgytt fra offerdyret, og sprengt på alteret, så måtte også blodet føres av ypperstepresten inn i det aller helligste, for å fullstendiggjøre forsoningen av offerte. Det var inne i det aller Helligste at godkjenningen av offeret skjedde. Derfor, når Jesus hadde ofret sitt blod, og nå oppstått fra de døde, så måtte Han også påta seg pliktene som en yppersteprest, og han kunne ikke bli berørt, før Han hadde presentert seg for Faderen, i den hensikt å føre blodet med seg inn i det aller Helligste i himmelen. Han gikk ikke inn enda, for å være den evige yppersteprest, men denne delen av tjenesten måtte fullføres (med blodet i det aller helligste) før Han kunne presentere seg for sine disipler, og tillate at de kunne røre ved Han. Dette skulle ikke være for vanskelig å forstå, når vi vet hvordan en jordisk yppersteprest måtte oppføre seg for å fullføre sin del av tjenesten. Og det satte jo en type på det som Jesus skulle oppfylle ved å ofre sitt liv den ene gangen. Det er det eneste svar som kan gis som forklaring på det Han sa til Maria, når vi vet at også denne delen av tjenesten måtte fullendes. For i det neste møtet med disiplene, kunne de falle ned for Hans føtter, å tilbe Ham. Så det skulle ikke være noen motsetninger her, når vi vet fremgangsmåten til hvordan en ofring skulle utføres. Vi vet jo også at ingen av de fire evangelistene hadde muligheten til å gi alle de detaljer som den annen hadde merket seg. Jeg håper at det er forstått. Vi vet også, at det er bare kjødelige mennesker som søker etter motsigelser i skriften, og de forsøker ikke en gang å få tingene plassert i sin rette orden.

DEN STORE BEFALINGEN

La oss gå tilbake til Matt. 28, for der har jeg noe som jeg vil dere skal se. Jesus hadde gitt beskjed til disiplene, at Han ville møte dem i Galilea, og vokterne som hadde stått ved graven, hadde kommet inn til byen og avlagt sin rapport. Så her er det stor forvirrelse over det som har hendt. Vi går inn i vers 16, og begynner å lese: ” Men de elleve disipler drog til Galilea til det fjell hvor Jesus hadde satt dem stevne. Og da de så Ham, tilbad de Ham; men noen tvilte. Og Jesus trådte frem, talte til dem og sa: Meg er gitt all makt i himmel og på jord; ” (Legg merke til hva som skjer her. Noe har hendt, en overtagelse har skjedd, for nå sier Han, all makt.) Hva

slags makt kunne det være? Hva er det Han snakker om? Brødre, de ord som Han talte tidligere, ” Fader helliggjøre du meg, ” Var nå oppfylt. Dette kunne ikke tilgodeskrives Ham før etter at Han hadde hengt på korset, for det var oppfyllelsen av denne delen. Forstår du det? Den makt eller autoritet lå i Ham, ved at Han gav seg selv som et fullbrakt offer for menneskenes synder. Nå ble Han gitt det som han hadde bedt om, og det fører oss til vers 19, i det samme kapittel. ” Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, døm dem i navnet til Faderen, Sønnen, og den Hellige Ånd. ” Hva jeg vil du skal vite her er, at det navnet som Han refererer til, var bare det navnet som hadde gjenløser – makten. Nemlig navnet JESUS.

La oss gå tilbake til Joh. 20 : 19, hvor vi kan se at disse ord ble uttalt på samme tid, og ikke til to forskjellige tider. Det er i dette kapittel at Han hadde sagt. ” Ikke rør ved meg, ” for der skulle Han enda utføre noe som skulle fullstendiggjøre det offer Han hadde brakt. I vers 19, er det nå blitt aften, og ikke tidlig om morgenen, når Maria hadde møtt Ham. Nå har bildet forandret seg. Legg merke til ha som skjer denne kvelden. Vers 19: ” Da det nu var aften den dag, den første dag i uken, og dørene var lukket der hvor disiplene var, av frykt for jødene, kom Jesus og stod midt i blandt dem og sa til dem: Fred være med eder! Og da Han hadde sagt dette, viste Han dem sine hender og sin side. Da blev disiplene glade, da de så Herren. ” dette var om aftenen, men det var fremdeles den første dag i uken, den samme dagen som Han hadde oppstått fra de døde. Etter at de hadde gjenkjent Ham, sier Han igjen til dem, Fred være med eder; og så legger Han til. ” Likesom Faderen har utsendt meg, sender også jeg eder. ” (Her peker Jesus tilbake på sin tidligere tjeneste, da Han var sendt av Faderen.) Dette passer nøyaktig inn med Matt. 28 : 19, ” Gå derfor ut og lær alle nasjoner. ” Hva er det Han egentlig befaler dem å gjøre? De skule dra ut til alle nasjoner og fortsette å gjøre Faderens gjerninger, blant den jordiske menneskehet, akkurat slik som Han selv hadde gjort i 3 ½ år. Det er grunnen til at Han sier, ” De gjerninger som jeg gjør, skal også I gjøre, og større gjerninger enn disse skal dere gjøre, for jeg går til min Fader. ” Han mente selvfølgelig ikke at Han skulle opphøre å eksistere i legemlig skikkelse, slik som mange egentlig tror det. Han har gått inn i himlene, til den evige, alle steds nærværende ånds nærhet, for å være en mellommann mellom Gud og mennesket. Men Han har fremdeles sin legemlige skikkelse, og vi skal se den, når Han kommer for å hente oss. Men i mellomtiden vandrer vi i tro.

Merk dere Joh. 20 : 22, hva Han sier, etter at Han hadde sagt: ” Likesom Faderen har utsendt meg, sender jeg eder. Og da Han hadde sagt dette, åndet Han på dem og sa til dem: Ta imot den Hellige Ånd ! Dersom I forlater noen deres synder da er de dem forlatt; dersom I fastholder dem for noen, da er de fastholdt. ” Den katolske kirke legger seg med hele sin tyngde over på disse versene i skriften, men jeg kan forsikre dere om, venner, at dette autoriserer ikke Paven til å kunne tilgi synder. Jesus gav dem ganske enkelt autoritet til å utføre den skriftsmessige dåpen i vann, til syndenes forlatelse de synder som den omvendende synder har gjort ved sitt kjød. Derfor dersom de hadde noen grunn til å nekte en mann å bli døpt, så vil ganske enkelt de synder Han har gjort i kjødet forbli hos ham. Men vær så snill nå å forstå, at dåpen ikke forlater vanntroens synd, det er det som Jesu Kristi blod tar seg av, i det øyeblikket vi tror på Ham. Du kan ganske enkelt ikke være en vanntro og en troende på samme tid. Derfor er vanddåpens hensikt å forlate våre synder gjort ved kjødet, og kan bare bli riktig administrert, etter at vi har omvendt oss og trodd evangeliet. Derfor la det være forstått, at i den stund Jesus sa diss ord, så mottok de ikke ånden rett der. Dette var bare en forberedende befaling, for å forberede deres forståelse, slik at de kunne akseptere den store befalingen, men holde alle ting klart adskilt i sin avdeling. Faderen utsendte ham, (JESUS) ved å gå inn i Ham, og det var på samme måte at Jesus skulle utsende dem, men først skulle de motta den Hellige Ånd der oppe på den øvre sal, hvor de satt og ventet. Han forberedte deres sinn og tanker mot det som var forventet av dem, og så ble Han tatt bort fra dem og steg opp til himmelen. Der sto de og så opp mot himmelen, og så at Han ble tatt bort fra dem. Siden den gang har Han holdt på å oppfylle Salme 110. ” Du er prest for evig tid etter Melkisedeks vis. ” Men ordet evig her, betyr ikke en evighet uten ende, for vi vet at det skal komme en tid da Hans tjeneste som yppersteprest i dagens stilling skal opphøre. Han kan jo ikke være Yppersteprest og Konge samtidig.

HEDNINGENE HØRTE EVANGELIET FORKYNT

La oss ta for oss Ap. gj. 10, og se hvordan disiplene forkynte denne store åpenbaringen. Her finner vi Peter i Kornelius hus, hvor han forkynner for hedningene. Dette er første gang evangeliet ble forkynt for dem. Vi starter med vers 34: ” Peter opplot da sin munn og sa: Jeg skjønner i sannhet at Gud ikke gjør forskjell på folk; men blant ethvert folkeslag tar Han imot den som frykter Ham og gjør rettferdighet. ” Brødre og søstre, Peter hadde

vandret sammen med Jesus. Det Han visste, hadde Han mottatt direkte fra Ham. Peter var talsmannen på Pinsefestens dag, da disiplene ble beskyldt for å være drukne av vin. Det var Peter som hadde mottatt nøklene til riket. Han hadde fått autoritet til å åpne opp denne hemmelighet om Guds rike, og her forkynner han til hedningene. Det var noe han aldri hadde drømt om, kunne skje. Men han er ledet av Guds Ånd. Du kan lese det videre nedover disse versene. ” Det ord som Han sendte ut til Israels barn, idet Han i evangeliet forkynte fred ved Jesus Kristus – Han er alles Herre – det ord kjenner I, det som utgikk over hele Judea etter å ha tatt sin begynnelse fra Galilea etter den dåp som Johannes forkynte (Han peker her tilbake til den tid da Jesus først begynte å forkynne. Det skjedde etter at Han var blitt døpt av Johannes.) hvorledes Gud salvet Jesus fra Nasaret med den Hellige Ånd og kraft, Han som gikk omkring og gjorde vel og helbredet alle som var overveldet av djevelen, fordi Gud var med Ham. ” (Han var jo ikke bare med Ham, men også I Ham) Peter var en jøde, og han hadde en fullkommen forståelse av Guddommen. Vil du ikke være enig med meg i det? Han sier disse ting, som bare en jøde kan si dem. Jeg har allerede sagt, at det må en jøde med åpenbaring til, for virkelig å kunne fortelle denne historien. Det er grunnen til at Gud har ordinert to jødiske profeter her i avslutningen, som skal forkynne for Israel, når hedningens tidsalder er avsluttet. Du kan være sikker på en ting. Ingen treenighetslærer skal kunne omvende den jødiske nasjonen, hvor meget de enn måtte prøve seg.

Men la oss gå videre: 39. ” Og vi er vitner om alt det Han gjorde både i Jødeland og i Jerusalem, Han som de slo i hjel, idet de hengte Ham på et tre. Ham oppvakte Gud på den tredje dag, og gav Ham å åpenbare seg, ikke for hele folket, men for de vitner som var forut valgt av Gud, for oss, vi som åt og drakk sammen med Ham etter at Han var oppstanden fra de døde. ” Priset være Herren, gamle Peter visste hvordan han skulle si det. Men han burde jo kunne det, han hadde jo stått der og iaktatt det hele. La oss nå raskt gå over til Ap. gj. 17 : 22, å høre på Paulus. Han er oppe på Marshøyden, hvor han preker for en gruppe Greske filosofer. Verden er full av det samme i dag også. De var alltid ute for å snuse i nye ting, og de dyrket avgudene. Men hør her når Paulus forteller dem om den Gud som han kjenner. ” Så sto da Paulus frem midt på Areopagus og sa: Atenske menn, i alle måter ser jeg at I er ivrige i eders Gudsfrykt. For da jeg gikk omkring og så på eders helligdommer, fant jeg også et alter som det var satt den innskrift på: for en ukjent Gud. Det som I altså dyrker uten å

kjenne det, dette forkynner jeg eder. ” Han hadde sett alle de statuer og store byggverk som de hadde, og stått åsyn til åsyn med alle slags guddommer. Og Grekerne hadde dusinvis av dem som de tilbad. Mens han studerte de forskjellige avgudsbilder, hadde han kommet over dette alteret, som de hadde satt opp for å være på den sikre siden. De ville jo ikke fornekte noen Guder. Dette alteret var for en ukjent Gud, og det var alt Paulus trengte for å få inspirasjon til et nytt budskap.

Han begynte med å si; Jeg har noe å fortelle dere om denne ukjente Gud som dere i uvitenhet har tilbedt. Hør her på vers 24. ” Gud, Han som gjorde verden og alt som i den er, Han som er Herre over himmel og jord, han bor ikke i Templer gjort med hender; og heller ikke tjenes Han av menneskelige hender, som om Han trengte til noe; Han som jo selv gir alle liv og ånde og alle ting; og Han lot alle folkeslag av ett blod (gjennom Noa) bo over hele jorderike, og satte dem faste tider og grenseskjell mellom deres bosteder, for at de skulle lete etter Gud, om de kunne føle og finne Ham, enda Han ikke er langt borte fra noen av oss. For i Ham er det vi lever og rører oss og er til, som også noen av eders skalder har sagt: For vi er også Hans ætt. (Paulus kjente også til deres poeter.) Da vi altså nu er Guds ætt, bør vi ikke tro at guddommen er lik gull eller sølv eller sten, et billedverk av menneskelig kunst og tanke. Etter at Gud da har båret over med vankundighets tider, byder han nu menneskene at de alle steds skal omvende seg. ” Brødre, her har vi en jøde som ikke har vandret sammen med Jesus slik som alle de andre Apostlene hadde gjort. Men jeg kan forsikre deg om en ting, at når han talte, så visste alle de som hørte ham at de hørte en stemme med myndighet. Han talte om Guddommen, og også det faktum at Gud egentlig ikke var i behov av noe av det som mennesket kunne gjøre for Ham. En suveren Ånd har ikke behov av menneskelig hjelp, men enda så ville Han bruke dem, bare de ville overgi seg til å følge Hans fullkomne vilje.

PROFET – PREST – KONGE

I Hebr. 1 : 1, finner vi igjen, Paulus, hvor han taler til de hebraiske Kristne. Men her vil jeg vise deg hvordan de første Kristne utbredte de gode nyheter, rundt om i verden. Vers 1, ” Etter at Gud fordem hadde talt mange ganger og på mange måter til fedrene ved profetene, (I kap. 2. blir vi fortalt hvordan Gud brukte engleverdenen for å bringe ordet til dem. 2 : 2 – 3.) Så har Han i de siste dager talt til oss ved Sønnen, som Han har

satt til arving over alle ting, ved hvem Han og har gjort verden, Han som er avglansen av Hans herlighet og avbildet av Hans vesen og bærer alle ting ved sin krafts ord (det var den måten han uttrykte Faderens vilje på, som gjorde ham til et herlig avbilde av hans vesen, og det var ved hans eksempel på lydighet, i å oppfylle Faderens egenskaper, at han bar alle ting ved sin krafts ord. For vi vet at den eneste person som her er involvert, er personen Jesus Kristus.) og som derfor, da Han hadde gjort renselse for våre synder, satte seg ved Majestetens høyre hånd i det høye. ” Han vandret her på jorden, og demonstrerte Faderens egenskaper, og etterpå gikk Han inn i Getsemane have og gråt som et menneske. Han vandret opp til Golgata høyden, og døde som et menneske. Men så gikk Han ned i dødsriket, og sa ting som ikke noe menneske kunne si, og tre dager etterpå sto Han opp fra de døde. Han gikk ut av graven og lever til evig tid. Han virket i sin profetiske tjeneste i 3 ½ år. Og nå har Han vært Yppersteprest i snart 2000 år. Men snart skal Han komme tilbake til jorden for å herske og regjere i sin kongelige tjeneste i enda 1000. år. Men mellom da og nå, kommer Han til å kalle ut sin brud, og føre henne bort fra denne gamle jord for en liten stund. Og når Han kommer tilbake for å herske og regjere, skal Han ha sin brud med seg. Joh. Åp. 19, viser hvordan Han skal komme tilbake til jorden, sammen med sitt munns sverd. Hva er Han da? Jo, Kongenes Konge, og Herrenes Herre. Den store trengsel har da gått over jorden, og alle martyrer har beseget sitt liv med sitt blod, og det er nå tiden for dem å oppstå igjen. For de skal herske sammen med Kristus og hans hustru i tusenårsriket, når alt skal restaureres tilbake til den tilstand jorden var i før mennesket falt i synd. Denne enbårne Guds sønn var trofast i sin tjeneste, ved å utføre Faderens fullkomne vilje. Nå er Han igjen tilbake på jorden i makt og herlighet. Guds enhet har vært fremvist gjennom hele Bibelen, fra 1. Mos. Til Joh. Åp. Og Sønnen har lagt sitt AMEN til enhver profeti som var forutsagt om Ham. Men enda har skarer av mennesker gått fortapt, uten å kunne se Gud i noe av det. Tror dere Gud er overrasket over det? Å nei! Han kjente til det hele, før den første stjerne ble tent på himmelen.

I DET VI SKUER MOT ENDEN.

La meg nå avslutte dette budskapet ved å bringe oppmerksomheten mot noen viktige punkter. Vi har her behandlet både den Guddommelige og den menneskelige side ved Jesus Kristus, Guds enbårne Sønn, men mange har spurt hva egentlig forskjellen var, mellom Adam og Jesus. De var

begge Guds sønner. Den første Adam, slik som Paulus beskriver dem, var Guds eneste skapte sønn. Men husk nå på at Gud er én Ånd, og ikke to. Han har fremvist sin enhet i alle ting her på jorden. For å fremvise skjønnheten i sin enhet i alle ting her på jorden, så laget Han seg én skapelse, én skapt sønn, én skapt jord, osv. : Han gav sin skapte sønn en befaling om å være fruktbar, og gjenoppfylle jorden, og å legge den under seg. Men der i selve begynnelsen ble denne befaling besmittet av synd. Synden brakte død, både åndelig og fysisk over denne skapte sønn. Dermed ble dødens brodd lagt gjennom arveegenskapene ned i alle mennesker. Dette forårsaket en atskillelse fra Guds nærhet. Men det var, og fremdeles er, Guds hensikt å ha en familie blant menneskene som Han kan bo i, og ha samfunn med, akkurat slik som Han hadde det med Adam, i begynnelsen.

Alt levende på jord, mottar sitt liv fra Gud. Men det var helt umulig nå, å kunne få en sønn blant menneskene som ikke hadde syndens og dødens brodd i seg. For det måtte en syndfri Guds sønn til for å kjøpe tilbake det som var tapt. Hva skulle da Gud gjøre? Han kunne ikke skape en ny sønn, (som han gjorde første gang) Det ville ha rasert enheten i Gud. Han visste hvordan det hele skulle gjøres men det visste ikke menneskeheten. Men det måtte også være en sønn som villig fullførte Faderens vilje, slik at jorden igjen kunne fylles med sønner og døtre som Gud kunne ha velbehag i å ha samfunn med. Derfor i tidens fylde gav Han verden den enbårne Sønn. Hans navn var JESUS. Han skapte en sædselle og et egg og la det ned i en jødisk jomfru, og på denne måte lot Han sin sønn bli født gjennom en kvinne, på samme måte som alle andre babyer kommer inn i denne verden. Forskjellen var bare befruktningen. Dette gjorde at Han ikke bare var Guds sønn, men også kvinnens sed, og dersom du husker det, så var det kvinnens sed som skulle knuse slangens hode. Når gjorde han da det? I hovedsak skjedde det på Golgata. Var da Faderen i ham? Absolutt! Men det skjedde ikke før han ble døpt i Jordanelven av døperen Johannes, da han var ca. 30 år.

Hvem er da Faderen? Han er den Ånd, som er alle steds nærværende, som har alle muligheter, og all makt, og som har skapt alle ting. Når Faderen inkarnerte seg i sønnen, så var det ikke for å gi ham mer liv, men heller det å legge i ham alle de egenskaper som bodde i Faderen. Forlot Faderen noen gang sønnen? Aldri! Han og sønnen var fullstendig smeltet sammen, lik røken fra to ildsteder som ligger nær hverandre. Når først røken er

blandet sammen, så er det én røk. Slik var det også med Faderen og sønnen; de var én Ånd.

Men dette gjorde ikke at ikke Sønnen kunne bruke sitt eget sinn, slik Han gjorde det når Han bad, og ellers når Han var i samtale med sine disipler, ja kanskje i det meste av det Han sa. Faderen og Sønnen er én Ånd, også når Ånden forlot legemet, da Han døde, og når Han gikk ned i dødsriket for å løslate de Hellige, som var i fangenskap, og Han førte dem inn i det himmelske Paradis. De var fortsatt én ånd når Han tre dager senere, ved Faderens autoritet, for tilbake i sitt legeme, sto opp fra de døde, og viste seg for sine disipler som ventet på Ham i Galilea, Hvorfor skjedde alt dette? Det var for å beseire døden, Helvete, og graven, og igjen sette gjenløsningen i bevegelse.

Det er helt klart at Satan fremdeles er løs her på jorden i våre dager, men han skal meget snart bli bundet for tusen år, mens den herliggjorte Guds sønn fullstendigjør den avsluttende fase i forløsningen og restaurasjonen. Dette vil bringe oss over i Joh. Åp. 20, til dommen for den store hvite trone. Og når den er utført, og alle de onde og ugudelige er kastet i sjøen som brenner med ild og svovel, så er vi ved grensen, klar til å gå tilbake til den tilstand som herket i Edens have. Det bildet som du ser i Joh. Åp. 22, er det samme som Adam og Eva falt i fra, da de var ulydige mot Gud. Og den hellige staden, det Nye Jerusalem som du ser komme ned, i kap 21, er ikke noe annet enn den gjenløste brud, som alle da har det evige Guds lys skinnende ut fra dem. Det er et vidunderlig bilde venner, og det fryder min sjel å tenke på det. Tenk, snart så står vi ved terskelen til den neste store fase i Guds plan. Må våre åndelige øyne og ører, være åpne og mottagelig ovenfor Guds ånds ledelse i disse dager. Det er min bønn. Priset være den levende Gud! AMEN.

Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*
5. *Daniels 70 uker. 3.*
6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 1.*
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 2.*
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster. 1.*
13. *De syv tordenrøster. 2.*
14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 1.*
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 2.*
18. *Når Gud blir helliget. "Esekiel krigen."*
19. *Guddommelig helbredelse. 1.*
20. *Guddommelig helbredelse. 2.*
21. *Guddommelig helbredelse. 3.*
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 1.*
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 2.*
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 3.*
28. *Det evige evangeliet. "De 144.000."*
29. *Hemmeligheten med kvinnen i åpenbaringen 12.*
30. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 1.*
31. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 2.*
32. *I Guds lignelse. "Image."*
33. *De tre veer.*
34. *Kongenes Konge, Herrenes Herre.*
35. *Mat i rette tid. 1.*
36. *Mat i rette tid. 2.*

- 37. *Mat i rette tid.* 3.
- 38. *Fra Azusa street til nå.* 1.
- 39. *Fra Azusa street til nå.* 2.
- 40. *Fra Azusa street til nå.* 3.
- 41. *Brudens salvelse.* 1.
- 42. *Brudens salvelse.* 2.
- 43. *Brudens salvelse.* 3.

Venneflokken i Verdal

Matt 24:28 "Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles."

Åp 4:7 "Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt."